

20 25

6η ΕΤΗΣΙΑ ΕΚΘΕΣΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Κοινωνικής Συνοχής
και Οικογένειας

ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΙΣΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

**ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΙΣΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ
ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ**

Επιτελική Σύνοψη

**6^{ης} Ετήσιας Έκθεσης για τη Βία κατά
των Γυναικών**

ΑΘΗΝΑ ΜΑΡΤΙΟΣ 2026

Περιεχόμενα

ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	4
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄	5
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄: ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΘΕΜΑ ΕΚΘΕΣΗΣ: ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΒΙΑ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΒΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.....	8
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄: ΕΣΔΙΦ 2021-2025	13
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄: ΔΡΑΣΕΙΣ ΦΟΡΕΩΝ ΓΓΙΑΔ, ΚΕΘΙ, ΠΕΠΙΣ, ΔΕΠΙΣ, ΕΙΦΚΔ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΑΛΕΙΨΗ ΤΗΣ ΒΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΡΟΩΘΗΣΗ ΤΗΣ ΙΣΟΤΗΤΑΣ	16
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε: ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΔΙΚΤΥΟΥ ΔΟΜΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΡΙΟΥ.....	20
Ε1. ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΡΙΟ: ΔΕΙΚΤΕΣ ΓΙΑ ΤΗ ΒΙΑ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ	23
1.ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ	25
Χρήση της εφαρμογής Panic Button.....	26
Διαδικτυακή βία.....	29
2. ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ	30
3.ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΔΡΑΣΤΩΝ.....	31
4.ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗ	33
5.ΑΣΥΛΟ.....	34
6.ΒΙΑ ΚΑΙ ΠΑΡΕΝΟΧΛΗΣΗ ΣΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑ.....	38
Ε2.ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΔΙΚΤΥΟΥ ΔΟΜΩΝ	40
Συμβουλευτικά Κέντρα.....	40
Ξενώνες Φιλοξενίας	45
Γραμμή Υποστήριξης SOS 15900	50

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η [6η Έκθεση](#) όπως και οι προηγούμενες αποτελεί προϊόν συνεργατικής συλλογικής, διατμηματικής και διυπηρεσιακής εργασίας. Εισάγει δε, μια σημαντική χρονική καινοτομία, καθώς η **δημοσιοποίησή της μετατοπίζεται από την 25η Νοεμβρίου, Διεθνή Ημέρα για την Εξάλειψη της Βίας κατά των Γυναικών, σε ένα εξίσου σημαντικό χρονικό ορόσημο, την 8η Μαρτίου, Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας**. Η επιλογή αυτής της αλλαγής υπαγορεύτηκε από την ανάγκη η στατιστική ανάλυση να καλύπτει πλήρη ημερολογιακά έτη, διασφαλίζοντας έτσι τη μέγιστη δυνατή ακρίβεια και συγκρισιμότητα των στοιχείων. Το κεντρικό της θέμα εστιάζει στην οικονομική βία, αποτυπώνει τις μορφές της, τους τρόπους εκδήλωσής του φαινομένου και αναλύει τις συνέπειές του σε έμφυλο, κοινωνικό, οικονομικό αντίκτυπο.

Οργανώνεται σε πέντε (5) διακριτά κεφάλαια που αποτυπώνουν τις θεσμικές εξελίξεις, πολιτικές και δράσεις της ΓΓΙΑΔ στο πεδίο της έμφυλης και ενδοοικογενειακής βίας. Πρόκειται για μια προσπάθεια με αιχμή την πρόληψη και αντιμετώπιση της βίας κατά των γυναικών σε θεσμικό επίπεδο. Στο **Κεφάλαιο Α'** παρουσιάζονται οι πρόσφατες **θεσμικές, νομοθετικές και πολιτικές εξελίξεις** στο πεδίο της έμφυλης βίας, με έμφαση:

- στο **ευρωπαϊκό και διεθνές κανονιστικό πλαίσιο,**
- στη **συμμόρφωση της Ελλάδας με διεθνείς υποχρεώσεις** (ΕΕ – Συμβούλιο της Ευρώπης **Ευρωπαϊκή Οδηγία 1385 & Ν. 5172/2025**),
- και στις **διεθνείς συνεργασίες και ανταλλαγές καλών πρακτικών**, ιδίως για τη σεξουαλική βία.

Το **Κεφάλαιο Α'** διατρέχεται από ένα κεντρικό άξονα: **τη μετάβαση από την τυπική νομική κατοχύρωση στην ουσιαστική εφαρμογή πολιτικών προστασίας, πρόληψης και υποστήριξης των θυμάτων.**

Το **Κεφάλαιο Β'**, που αποτελεί και το κεντρικό θέμα της έκθεσης, εστιάζει στην **οικονομική βία** και στις οικονομικές επιπτώσεις της βίας κατά των γυναικών. Αναλύεται η οικονομική κακοποίηση στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας, καθώς και οι συνέπειες της έμφυλης βίας στην οικονομική ανεξαρτησία, την εργασία και την

κοινωνική ένταξη των γυναικών, αναδεικνύοντας τη σημασία στοχευμένων πολιτικών για την ενδυνάμωση και τη στήριξη των θυμάτων.

Στα επόμενα κεφάλαια, το **Κεφάλαιο Γ'** παρουσιάζει την αποτίμηση του Εθνικού Σχεδίου Δράσης για την Ισότητα των Φύλων (ΕΣΔΙΦ 2021–2025) και τις πολιτικές και δράσεις για την πρόληψη και την καταπολέμηση της έμφυλης βίας, με έμφαση σε μέτρα προστασίας και κοινωνικής ένταξης. Το **Κεφάλαιο Δ'** αποτυπώνει τις δράσεις της ΓΓΙΑΔ, του ΚΕΘΙ και των συνεργαζόμενων φορέων σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο, ενώ το **Κεφάλαιο Ε'** παρουσιάζει τα στατιστικά στοιχεία του Δικτύου Δομών και του Παρατηρητηρίου. Συνολικά, η έκθεση προσφέρει μια ολοκληρωμένη εικόνα των παρεμβάσεων και των αποτελεσμάτων στον αγώνα για την εξάλειψη της βίας κατά των γυναικών και την προώθηση της ισότητας των φύλων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

A1. Νομοθεσία – Νομολογία

Το συγκεκριμένο κεφάλαιο εστιάζει αρχικά στην **Ευρωπαϊκή Οδηγία 2024/1385** και στο **Ν. 5172/2025**, ο οποίος την ενσωματώνει στην ελληνική έννομη τάξη, αποτελώντας ένα σημαντικό βήμα για την σταδιακή ενσωμάτωσή της. Η Οδηγία (ΕΕ) 2024/1385, συνιστά το πρώτο ολοκληρωμένο δεσμευτικό νομικό πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την πρόληψη και καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας. Η Οδηγία επιδιώκει την εναρμόνιση των εθνικών νομοθεσιών, διασφαλίζοντας κοινά ελάχιστα πρότυπα προστασίας των θυμάτων, αποτελεσματικής δίωξης των δραστών και ανάπτυξης πολιτικών πρόληψης, με προθεσμία πλήρους ενσωμάτωσης έως τις **14 Ιουνίου 2027**.

Με τον ν. 5172/2025 (ΦΕΚ Α' 10/29.01.2025) ενσωματώθηκαν οι ποινικές και διαδικαστικές διατάξεις της Ευρωπαϊκής Οδηγίας 2024/1385 και εισήχθησαν σημαντικές ρυθμίσεις για την πρόληψη και καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας. Συγκεκριμένα, τροποποιήθηκε ο Ποινικός Κώδικας και εισήχθησαν νέα αδικήματα, όπως ο ακρωτηριασμός γυναικείων γεννητικών οργάνων, ο καταναγκασμός σε γάμο, η διαδικτυακή παρενόχληση και η

παρακολούθηση μέσω τεχνολογικών μέσων. Επίσης, ενισχύεται η προστασία των θυμάτων με αυστηρότερες ποινές και με νέους μηχανισμούς καταγραφής και δίωξης εγκλημάτων έμφυλης και ενδοοικογενειακής βίας.

Η νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΔΔΑ) ενισχύει περαιτέρω αυτό το πλαίσιο, υπογραμμίζοντας τη θετική υποχρέωση του κράτους για άμεση παρέμβαση και αποτελεσματική έρευνα σε περιστατικά βίας.

A2. Ευρωπαϊκή Ένωση – Οδικός Χάρτης για τα Δικαιώματα των Γυναικών

Στο πλαίσιο της προετοιμασίας της νέας Στρατηγικής για την Ισότητα των Φύλων μετά το 2025, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δημοσίευσε, στις 6 Μαρτίου 2025, τον Οδικό Χάρτη για τα Δικαιώματα των Γυναικών. Πρόκειται για πολιτική διακήρυξη που καθορίζει οκτώ θεμελιώδεις αρχές, οι οποίες θα αποτελέσουν τη βάση της Στρατηγικής Ισότητας των Φύλων 2026–2030.

Οι αρχές αυτές αφορούν, μεταξύ άλλων, την απαλλαγή από τη βία λόγω φύλου, την υγεία, την ίση αμοιβή και οικονομική ενδυνάμωση, την ισορροπία επαγγελματικής και προσωπικής ζωής, την εκπαίδευση, την πολιτική συμμετοχή και την ενίσχυση θεσμικών μηχανισμών ισότητας. Η Ελλάδα εξέφρασε επίσημα τη στήριξή της στον Οδικό Χάρτη, επιβεβαιώνοντας τη δέσμευσή της για ενσωμάτωση των αρχών αυτών στον εθνικό σχεδιασμό πολιτικών ισότητας. Η δέσμευση της χώρας μας στις αρχές του Χάρτη, όπως η απαλλαγή από τη βία και η οικονομική ενδυνάμωση, επιβεβαιώνει την πρόθεση για μια πιο ολιστική αντιμετώπιση των έμφυλων ανισοτήτων.

A3. Συμβούλιο της Ευρώπης – Εφαρμογή της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης

Κατά την περίοδο αναφοράς, η Ελλάδα συμμετείχε ενεργά στις εργασίες και τους μηχανισμούς παρακολούθησης της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης. Ιδιαίτερη σημασία είχε η συμμετοχή σε συναντήσεις εθνικών μηχανισμών παρακολούθησης, καθώς και η διοργάνωση στρογγυλών τραπεζών σε συνεργασία με το Συμβούλιο της Ευρώπης, με αντικείμενο την εφαρμογή των συστάσεων της GREVIO και της Επιτροπής των Μερών.

Οι συζητήσεις επικεντρώθηκαν στον ρόλο της δικαστικής εξουσίας και των αρχών επιβολής του νόμου, στη διατομεακή συνεργασία και στην ανάγκη οικοδόμησης εμπιστοσύνης των θυμάτων προς το σύστημα δικαιοσύνης. Παράλληλα,

αναδείχθηκαν οι πρόοδοι που έχουν σημειωθεί, αλλά και οι επίμονες προκλήσεις, ιδίως ως προς την εξασφάλιση επαρκών δομών φιλοξενίας και την αποτελεσματική εφαρμογή ολιστικών πολιτικών υποστήριξης.

Η συμμετοχή της ΓΓΙΑΔ σε ευρωπαϊκά δίκτυα και επιτροπές παρακολούθησης της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης (GREVIO) εξασφαλίζει τη συνεχή αξιολόγηση και βελτίωση των εθνικών πολιτικών. Μέσα από αυτές τις συναντήσεις, αναδεικνύεται η σημασία του διπληρεσιακού συντονισμού και της χρήσης νέων τεχνολογιών, όπως η τεχνητή νοημοσύνη, για την πρόληψη της βίας. Η συνεργασία αυτή είναι καθοριστική για τη δημιουργία ενός αδιαπέραστου δικτύου προστασίας που καλύπτει κάθε γυναίκα, ανεξαρτήτως των ιδιαίτερων συνθηκών της ζωής της.

A4. Δράσεις για τη σεξουαλική βία στο πλαίσιο ευρωπαϊκών και διεθνών συνεργασιών και ανταλλαγής καλών πρακτικών

Οι διεθνείς συνεργασίες επεκτείνονται και σε εξειδικευμένα θέματα, όπως η δημιουργία κέντρων υποστήριξης για θύματα σεξουαλικής βίας (Rape Centers), αντλώντας καλές πρακτικές από άλλα κράτη-μέλη. Ιδιαίτερη έμφαση δόθηκε στις δράσεις που αφορούν τη σεξουαλική βία, μέσω της συμμετοχής της Ελλάδας σε ευρωπαϊκά δίκτυα και διεθνείς ανταλλαγές καλών πρακτικών. Στο πλαίσιο αυτό, εξετάστηκαν ζητήματα όπως η έννοια της συναίνεσης στο ποινικό δίκαιο, η εκπαίδευση επαγγελματιών πρώτης γραμμής και η αξιοποίηση της τεχνητής νοημοσύνης για την πρόληψη και την υποστήριξη θυμάτων.

Ιδιαίτερη σημασία είχε η μελέτη και παρουσίαση διεθνών μοντέλων ολοκληρωμένης υποστήριξης θυμάτων σεξουαλικής βίας, όπως το μοντέλο των Κέντρων Παραπομπής Σεξουαλικής Βίας (SARC) και των rape crisis centres στη Σκωτία. Τα μοντέλα αυτά βασίζονται σε θυματοκεντρική και προσανατολισμένη στο τραύμα προσέγγιση, παρέχοντας υπηρεσίες «μίας στάσης» και περιορίζοντας τον κίνδυνο επαναθυματοποίησης.

Παράλληλα, σε εθνικό επίπεδο, υλοποιούνται πρωτοβουλίες όπως το πρόγραμμα INSUPPORT, με στόχο την ενίσχυση της διπληρεσιακής συνεργασίας, την ανάπτυξη πρωτοκόλλων και κατευθυντήριων γραμμών και την ενδυνάμωση των θυμάτων σεξουαλικής βίας μέσω ενημέρωσης και πρόσβασης σε εξειδικευμένες υπηρεσίες.

Τέλος, στο πλαίσιο της ανταλλαγής τεχνογνωσίας και καλών πρακτικών, πραγματοποιήθηκε από εκπροσώπους του Υπουργείου Κοινωνικής Συνοχής και Οικογένειας, του Υπουργείου Δικαιοσύνης, του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη και του Υπουργείου Υγείας, επίσημη επίσκεψη στη Γλασκώβη, η οποία διοργανώθηκε από την Βρετανική Πρεσβεία στην Αθήνα και είχε θέμα “*Visit to Glasgow: Rape and Sexual Offences*”. Η ελληνική αποστολή επισκέφτηκε τις ακόλουθες υπηρεσίες: την Αστυνομία της Σκωτίας (Police Scotland) στις εγκαταστάσεις του Osprey House, τις εισαγγελικές αρχές της Γλασκώβης (Crown Office and Procurator Fiscal Service – COPFS), τη δομή SARC “Archway” και τη δομή “Glasgow and Clyde Rape Crisis”, με σκοπό την ανταλλαγή καλών πρακτικών στον τομέα της υποστήριξης των θυμάτων σεξουαλικής βίας, ενώ πραγματοποιήθηκε αναλυτική παρουσίαση σχετικά με το νομοθετικό πλαίσιο και την ποινική διαδικασία που εφαρμόζεται στις περιπτώσεις αδικημάτων σεξουαλικής βίας και ιδίως του βιασμού στην έννομη τάξη της Σκωτίας. Συνολικά, το Κεφάλαιο Α΄ καταδεικνύει ότι η Ελλάδα βρίσκεται σε διαδικασία ενίσχυσης και εκσυγχρονισμού του θεσμικού της πλαισίου για την αντιμετώπιση της έμφυλης και της σεξουαλικής βίας, σε στενή ευθυγράμμιση με τις ευρωπαϊκές και διεθνείς εξελίξεις. Παρά τις σημαντικές προόδους, η πλήρης συμμόρφωση με τις διεθνείς υποχρεώσεις προϋποθέτει τη συνέχιση των μεταρρυθμίσεων, την ενίσχυση του συντονισμού των πολιτικών και τη συστηματική επένδυση στην πρόληψη και την υποστήριξη των θυμάτων, με στόχο την ουσιαστική προστασία των δικαιωμάτων των γυναικών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄: ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΘΕΜΑ ΕΚΘΕΣΗΣ: ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΒΙΑ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΒΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Η 6η Ετήσια Έκθεση για τη Βία κατά των Γυναικών της Γενικής Γραμματείας Ισότητας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (ΓΓΙΑΔ) εστιάζει φέτος στην οικονομική διάσταση της έμφυλης βίας, τόσο ως διακριτή μορφή βίας που εμπεριέχει εκμετάλλευση, έλεγχο και υπονόμευση της αυτονομίας των γυναικών ενισχύοντας την εξάρτηση από τον

κακοποιητικό σύντροφο, δυσχεραίνοντας ουσιαστικά τη δυνατότητα αποδέσμευσης από κακοποιητικές σχέσεις, όσο και **ως συνέπεια** που επιβαρύνει σημαντικά τη ζωή των γυναικών που την υφίστανται, ενώ ταυτόχρονα πλήττει τα παιδιά τους, το οικογενειακό τους περιβάλλον, τις κοινότητες στις οποίες διαβιούν και την κοινωνία στο σύνολό της.

Παράλληλα, οι οικονομικές επιπτώσεις της βίας κατά των γυναικών υπερβαίνουν το ατομικό επίπεδο και επηρεάζουν το σύνολο της κοινωνίας, επιβαρύνοντας τα συστήματα υγείας, πρόνοιας και δικαιοσύνης, την αγορά εργασίας και, συνολικά, την οικονομική και κοινωνική συνοχή. Η ανάδειξη της οικονομικής αυτής διάστασης αποτελεί κρίσιμο βήμα για τη χάραξη τεκμηριωμένων και αποτελεσματικών δημόσιων πολιτικών.

Η επιλογή να αναδειχθούν οι δύο αυτές όψεις της οικονομικής πτυχής της έμφυλης βίας εντάσσεται στη συνολικότερη προσπάθεια της ΓΓΙΑΔ να αποτυπώσει ολοκληρωμένα το φαινόμενο, να φωτίσει πλευρές που παραμένουν συχνά αόρατες και να συμβάλει με τεκμηριωμένο τρόπο στη διαμόρφωση δημόσιων πολιτικών για την πρόληψη και την αποτελεσματική αντιμετώπισή του. Η προσέγγιση αυτή αναδεικνύει ότι η οικονομία δεν αποτελεί απλώς “παράπλευρη απώλεια” της κακοποίησης, αλλά **κεντρικό μηχανισμό ελέγχου, υποταγής και αναπαραγωγής της βίας**, με σοβαρές επιπτώσεις τόσο σε ατομικό όσο και σε κοινωνικό επίπεδο. Ιδιαίτερη σημασία έχει η **αναγνώρισή της από τη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης (2011)**, ως μορφή βίας κατά των γυναικών, γεγονός που την εντάσσει στο πεδίο των ανθρωπίνων δικαιωμάτων .

B1. Η οικονομική βία στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας κατά των γυναικών

1. Έννοια και χαρακτηριστικά της οικονομικής βίας

Η οικονομική βία ορίζεται ως κάθε πράξη ή παράλειψη που προκαλεί οικονομική βλάβη στο θύμα, όπως ο περιορισμός ή ο πλήρης έλεγχος της πρόσβασης σε οικονομικούς πόρους, η παρεμπόδιση της συμμετοχής στην αγορά εργασίας ή στην εκπαίδευση, καθώς και η μη συμμόρφωση σε οικονομικές υποχρεώσεις, όπως η καταβολή διατροφής. Συχνά εκδηλώνεται μέσω πρακτικών αυστηρού οικονομικού

ελέγχου, εκμετάλλευσης ή υπονόμευσης της οικονομικής ανεξαρτησίας των γυναικών.

Η Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης αποτέλεσε το πρώτο διεθνές νομικό κείμενο που αναγνώρισε ρητά την οικονομική βία ως μορφή βίας κατά των γυναικών, εντάσσοντάς την στο πλαίσιο της παραβίασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της έμφυλης διάκρισης.

2. Κοινωνικό και ιστορικό πλαίσιο

Η οικονομική βία παρέμεινε για δεκαετίες άορατη, καθώς η οικονομική εξάρτηση των γυναικών θεωρούνταν κοινωνικά αποδεκτή. Ιστορικά, η μη αναγνώριση της οικιακής και φροντιστικής εργασίας ως παραγωγικής δραστηριότητας, καθώς και θεσμικοί περιορισμοί στην οικονομική αυτονομία των έγγαμων γυναικών, συνέβαλαν στην παγίωση ανισότιμων οικονομικών ρόλων.

Παρότι τις τελευταίες δεκαετίες οι γυναίκες συμμετέχουν σε μεγαλύτερο βαθμό στην αγορά εργασίας, τα στερεότυπα και οι έμφυλες ανισότητες εξακολουθούν να τροφοδοτούν πρακτικές οικονομικού ελέγχου και αποστέρησης στο πλαίσιο κακοποιητικών σχέσεων.

3. Η οικονομική βία ως μηχανισμός ελέγχου και εξάρτησης

Η οικονομική βία λειτουργεί ως βασικό εργαλείο επιβολής εξουσίας από τον κακοποιητικό σύντροφο. Περιορίζοντας την πρόσβαση της γυναίκας σε οικονομικούς πόρους και δυνατότητες, ενισχύει την κοινωνική απομόνωση, την ψυχολογική επιβάρυνση και την αδυναμία διαφυγής από τη βία. Συχνά συνυπάρχει με άλλες μορφές κακοποίησης, όπως η ψυχολογική, σωματική ή σεξουαλική βία, ενισχύοντας τον φαύλο κύκλο εξάρτησης και υποταγής.

4. Μορφές οικονομικής βίας

Σύμφωνα με τη διεθνή βιβλιογραφία, η οικονομική βία διακρίνεται σε τρεις βασικές κατηγορίες:

α) Οικονομικός έλεγχος: Περιλαμβάνει την υποχρεωτική λογοδοσία για κάθε οικονομική δαπάνη, την αφαίρεση της δυνατότητας διαχείρισης προσωπικών εισοδημάτων και την πλήρη εξάρτηση από την οικονομική «έγκριση» του κακοποιητικού συντρόφου.

β) Οικονομική εκμετάλλευση: Αφορά πρακτικές όπως η πίεση για ανάληψη δανείων ή εγγυήσεων, η κατάχρηση τραπεζικών ή φορολογικών στοιχείων, η μεταβίβαση περιουσιακών στοιχείων και η άρνηση συνεισφοράς στα οικογενειακά έξοδα.

γ) Οικονομική υπονόμευση: Περιλαμβάνει την παρεμπόδιση ή σαμποτάζ της επαγγελματικής δραστηριότητας της γυναίκας, την καταστροφή προσωπικών αντικειμένων, καθώς και τη μη καταβολή διατροφής μετά τη λύση της σχέσης.

Σε ορισμένες περιπτώσεις, η οικονομική βία λαμβάνει ακραίες μορφές, όπως η παροχή χρημάτων με αντάλλαγμα τη σεξουαλική πράξη, γεγονός που συνιστά συνδυασμό οικονομικής και σεξουαλικής κακοποίησης.

5. Ευάλωτες ομάδες και ανάγκη οικονομικής χειραφέτησης

Η οικονομική βία πλήττει όλες τις κοινωνικές ομάδες, ωστόσο έχει δυσανάλογες συνέπειες για γυναίκες που ανήκουν σε ευάλωτες κοινωνικές ομάδες, όπως μετανάστριες, προσφύγισες, γυναίκες Ρομά και γυναίκες με αναπηρία. Η οικονομική χειραφέτηση και η πρόσβαση στην εργασία, σε τραπεζικές υπηρεσίες και σε μηχανισμούς στήριξης αποτελούν καθοριστικούς παράγοντες για την απομάκρυνση από κακοποιητικές σχέσεις.

6. Νομικές και πολιτικές προκλήσεις

Παρά τη σοβαρότητά της, η οικονομική βία δεν έχει ακόμη αναγνωριστεί ρητά ως διακριτή μορφή ενδοοικογενειακής βίας στο εθνικό νομικό πλαίσιο. Η ανάγκη θεσμικής κατοχύρωσης, ανάπτυξης εκστρατειών ενημέρωσης και ενίσχυσης των μηχανισμών προστασίας των θυμάτων κρίνεται επιτακτική.

B2. Οικονομικές συνέπειες της έμφυλης βίας

1. Η οικονομική διάσταση της βίας κατά των γυναικών

Η βία κατά των γυναικών έχει βαθιές και μακροχρόνιες οικονομικές συνέπειες, οι οποίες επηρεάζουν όχι μόνο τα ίδια τα θύματα αλλά και την κοινωνία στο σύνολό της.

Η κοινωνική απομόνωση, η περιορισμένη πρόσβαση στην εργασία και την εκπαίδευση, καθώς και οι σοβαρές επιπτώσεις στη σωματική και ψυχική υγεία των γυναικών, μεταφράζονται σε σημαντικά άμεσα και έμμεσα κόστη.

2. Εκτίμηση του οικονομικού κόστους

Σύμφωνα με ευρωπαϊκές μελέτες, το ετήσιο κόστος της έμφυλης βίας ανέρχεται σε εκατοντάδες δισεκατομμύρια ευρώ σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αντίστοιχα, για την Ελλάδα, το κόστος της βίας κατά των γυναικών υπολογίζεται σε αρκετά δισεκατομμύρια ευρώ ετησίως, με τη βία από σύντροφο να αποτελεί τη σημαντικότερη πηγή επιβάρυνσης.

Η ποσοτικοποίηση του κόστους αναδεικνύει τη δυσανάλογη επιβάρυνση που υφίστανται οι γυναίκες, αλλά και την ανάγκη ένταξης της πρόληψης και αντιμετώπισης της έμφυλης βίας στις βασικές οικονομικές και κοινωνικές προτεραιότητες.

Σύμφωνα με το EIGE:

- Το ετήσιο κόστος έμφυλης βίας στην ΕΕ ανέρχεται σε **366 δισ. ευρώ**.
- Το κόστος βίας κατά των γυναικών στην Ελλάδα αγγίζει τα **7 δισ. ευρώ ετησίως**.
- Η βία από σύντροφο αποτελεί το μεγαλύτερο ποσοστό του κόστους .

Τα στοιχεία αυτά καταδεικνύουν τη **δυσανάλογη επιβάρυνση των γυναικών**.

3. Κατηγορίες κόστους

Το συνολικό κόστος της έμφυλης βίας περιλαμβάνει:

1. Απώλεια οικονομικής παραγωγικότητας
2. Δαπάνες για Υπηρεσίες υγείας (άμεσες και μακροπρόθεσμες)
3. Ποινική και αστική δικαιοσύνη
4. Κοινωνική πρόνοια
5. Προσωπικά κόστη θυμάτων
6. Εξειδικευμένες υποστηρικτικές υπηρεσίες
7. Σωματικές και συναισθηματικές επιπτώσεις (ποιότητα ζωής, DALYs, YLLs)

Το μεγαλύτερο μέρος του κόστους (55,6%) αφορά τις ίδιες τις γυναίκες που υφίστανται τη βία, **την απώλεια ποιότητας ζωής των ίδιων των γυναικών**, ιδίως λόγω των μακροχρόνιων σωματικών και ψυχολογικών συνεπειών.

Συμπεράσματα

Η οικονομική βία και οι οικονομικές επιπτώσεις της έμφυλης βίας αναδεικνύουν με σαφήνεια ότι το φαινόμενο δεν αποτελεί μόνο ζήτημα ατομικής κακοποίησης, αλλά ένα σύνθετο κοινωνικό και οικονομικό πρόβλημα. Η αντιμετώπισή του συνιστά ηθική,

νομική και οικονομική αναγκαιότητα, άρρηκτα συνδεδεμένη με τη βιώσιμη ανάπτυξη, την κοινωνική συνοχή και την ουσιαστική ισότητα των φύλων.

Η οικονομική διάσταση της βίας κατά των γυναικών αναδεικνύει ότι η έμφυλη βία δεν περιορίζεται σε σωματικές ή ψυχολογικές μορφές κακοποίησης, αλλά εκτείνεται και στον έλεγχο, την αποστέρηση και την υπονόμευση της οικονομικής αυτονομίας των γυναικών. Η οικονομική βία λειτουργεί ως μηχανισμός εξάρτησης και εγκλωβισμού, περιορίζοντας την πρόσβαση σε πόρους, εργασία και οικονομικές αποφάσεις, ενώ συχνά συνυπάρχει με άλλες μορφές κακοποίησης. Ιδιαίτερα επιβαρυντικές είναι οι συνέπειες για γυναίκες που ανήκουν σε ευάλωτες κοινωνικές ομάδες, καθώς η οικονομική εξάρτηση δυσχεραίνει περαιτέρω τη δυνατότητα απομάκρυνσης από κακοποιητικές σχέσεις.

Παράλληλα, η έμφυλη βία επιφέρει σημαντικές οικονομικές επιπτώσεις σε ατομικό και συλλογικό επίπεδο. Οι σχετικές εκτιμήσεις σε ευρωπαϊκό και εθνικό επίπεδο καταδεικνύουν ότι το οικονομικό αποτύπωμα της βίας κατά των γυναικών ανέρχεται σε δισεκατομμύρια ευρώ ετησίως. Η ανάδειξη και ποσοτικοποίηση του οικονομικού αυτού κόστους δεν αποσκοπεί στην αποτίμηση του ανθρώπινου πόνου σε χρηματικούς όρους, αλλά στην κατανόηση της έκτασης του φαινομένου και στην ενίσχυση τεκμηριωμένων δημόσιων πολιτικών. Η πρόληψη και αντιμετώπιση της έμφυλης βίας συνιστά, συνεπώς, όχι μόνο ηθική και νομική υποχρέωση, αλλά και αναγκαία συνθήκη για την κοινωνική συνοχή και τη βιώσιμη ανάπτυξη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄: ΕΣΔΙΦ 2021-2025

Πρόληψη και Καταπολέμηση της Έμφυλης και Ενδοοικογενειακής Βίας στο πλαίσιο του ΕΣΔΙΦ 2021–2025

Το Κεφάλαιο Γ΄ αποτυπώνει την πρόοδο που επιτεύχθηκε κατά την περίοδο 2021–2025 στον τομέα της πρόληψης και καταπολέμησης της έμφυλης και ενδοοικογενειακής βίας, στο πλαίσιο του Εθνικού Σχεδίου Δράσης για την Ισότητα των Φύλων (ΕΣΔΙΦ). Η αποτίμηση βασίστηκε σε συνδυασμό θεσμικής ανάλυσης, αξιοποίησης διοικητικών δεδομένων και εναρμόνισης με τις διεθνείς και ευρωπαϊκές

δεσμεύσεις της χώρας (CEDAW, Πλατφόρμα Πεκίνου, Σύμβαση Κωνσταντινούπολης, Στρατηγική ΕΕ 2020–2025).

Η περίοδος χαρακτηρίστηκε από ουσιαστική θεσμική ενίσχυση, ανάπτυξη καινοτόμων εργαλείων πολιτικής, διεύρυνση κοινωνικών και προνοιακών παρεμβάσεων και ενίσχυση της διατομεακής συνεργασίας. Παράλληλα, αναδείχθηκαν προκλήσεις που σχετίζονται με την ομοιογένεια εφαρμογής, την ανάγκη σταθερών πόρων και την εδραίωση μηχανισμών αξιολόγησης αντίκτυπου.

Το Κεφάλαιο Γ' του Εθνικού Σχεδίου Δράσης για την Ισότητα των Φύλων (ΕΣΔΙΦ) 2021–2025 πραγματεύεται το σύνολο των πολιτικών, θεσμικών παρεμβάσεων και επιχειρησιακών δράσεων που υλοποιήθηκαν κατά την προγραμματική περίοδο με στόχο την πρόληψη και καταπολέμηση της έμφυλης και ενδοοικογενειακής βίας, καθώς και την ενίσχυση της προστασίας και ενδυνάμωσης των γυναικών που υφίστανται πολλαπλές διακρίσεις.

Η έμφυλη βία αντιμετωπίζεται όχι ως μεμονωμένο περιστατικό ποινικού ενδιαφέροντος, αλλά ως σύνθετο κοινωνικό και δομικό φαινόμενο που συνδέεται με τις ανισότητες φύλου, τα στερεότυπα και τις σχέσεις εξουσίας. Υπό αυτή τη θεώρηση, υιοθετείται μια ολιστική προσέγγιση, η οποία συνδυάζει:

- θεσμική θωράκιση και νομοθετικές παρεμβάσεις,
- ανάπτυξη εξειδικευμένων εργαλείων προστασίας,
- ενίσχυση δομών υποστήριξης και φιλοξενίας,
- προνοιακές και εργασιακές πολιτικές ενδυνάμωσης,
- διατομεακή συνεργασία και διεθνή λογοδοσία.

Το Κεφάλαιο αποτυπώνει τόσο την αποτίμηση της εφαρμογής του Άξονα Προτεραιότητας 1 του ΕΣΔΙΦ (Πρόληψη και Καταπολέμηση της Βίας κατά των Γυναικών), όσο και την επιχειρησιακή εξειδίκευση πολιτικών που αφορούν τη στήριξη θυμάτων, τη διαχείριση περιστατικών υψηλού κινδύνου, την οικονομική και κοινωνική επανένταξη, καθώς και την παρακολούθηση της συμμόρφωσης της χώρας με τις διεθνείς της δεσμεύσεις.

Ιδιαίτερη έμφαση δίδεται:

1. Στην ενίσχυση του νομοθετικού πλαισίου και στη θεσμική εναρμόνιση με τη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης και τις συστάσεις των διεθνών μηχανισμών παρακολούθησης.
2. Στην ανάπτυξη και εφαρμογή καινοτόμων εργαλείων, όπως η ψηφιακή εφαρμογή άμεσης ειδοποίησης «Panic Button», που σηματοδοτεί τη μετάβαση σε πιο σύγχρονες και τεχνολογικά υποστηριζόμενες μορφές προστασίας. Από **1/1/2025** έως **31/12/2025**, από τα 44 Συμβουλευτικά Κέντρα του δικτύου, **1.318** γυναίκες ενημερώθηκαν για τη λειτουργία της εφαρμογής και **359 γυναίκες** από αυτές την εγκατέστησαν στο κινητό τους τηλέφωνο.
3. Στην ενίσχυση των υπηρεσιών του Δικτύου Δομών της Γενικής Γραμματείας Ισότητας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, περιλαμβανομένων των Συμβουλευτικών Κέντρων, των Ξενώνων Φιλοξενίας και της Γραμμής SOS 15900.
4. Στην οικονομική ενδυνάμωση των γυναικών μέσω συνεργασιών με τη ΔΥΠΑ, προγραμμάτων απασχόλησης και προνοιακών παροχών, αναγνωρίζοντας ότι η οικονομική εξάρτηση αποτελεί κρίσιμο παράγοντα αναπαραγωγής της βίας.
5. Στη διασφάλιση άμεσης και ασφαλούς φιλοξενίας μέσω συμπράξεων με φορείς του ιδιωτικού τομέα, καλύπτοντας επιχειρησιακά κενά σε περιπτώσεις έκτακτης ανάγκης.
6. Στην παροχή υπηρεσιών διερμηνείας και στη μέριμνα, πολιτικές και δράσεις για γυναίκες που υφίστανται πολλαπλές και διατομεακές διακρίσεις (μετανάστριες, προσφύγισες, γυναίκες με αναπηρία, Ρομά κ.ά.).

Παράλληλα, εξετάζεται ο ρόλος της Γενικής Γραμματείας ως εθνικού συντονιστικού φορέα για την εφαρμογή της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την πρόληψη και καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας, αναδεικνύοντας τη σημασία της διπλωματικής συνεργασίας, της συλλογής διοικητικών δεδομένων και της συστηματικής αξιολόγησης πολιτικών.

Επιπλέον, το Κεφάλαιο επεκτείνεται σε οριζόντιες δράσεις πρόληψης, όπως η υποστήριξη των Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων για την αντιμετώπιση της

σεξουαλικής παρενόχλησης, εντάσσοντας τη διάσταση της ισότητας σε κρίσιμους θεσμικούς χώρους.

Συνολικά, το Κεφάλαιο Γ' καταγράφει μια περίοδο ενίσχυσης και ωρίμανσης της εθνικής πολιτικής κατά της έμφυλης βίας, με σαφή μετατόπιση από την αποσπασματική διαχείριση περιστατικών σε μια συνεκτική, πολυεπίπεδη και διατομεακή στρατηγική παρέμβαση. Ταυτόχρονα, αναγνωρίζει τις προκλήσεις που παραμένουν, ιδίως ως προς την ομοιογένεια εφαρμογής, τη διασφάλιση επαρκών πόρων και την εδραίωση μηχανισμών αποτίμησης του κοινωνικού αντίκτυπου.

Με τον τρόπο αυτό, η συγκεκριμένη ενότητα λειτουργεί τόσο ως απολογισμός της περιόδου 2021–2025, όσο και ως θεμέλιο για τον σχεδιασμό της επόμενης προγραμματικής περιόδου, εστιάζοντας στην ποιοτική αναβάθμιση της εφαρμογής, στην αντιμετώπιση νέων μορφών βίας και στη διασφάλιση ουσιαστικής προστασίας και ενδυνάμωσης των γυναικών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ': ΔΡΑΣΕΙΣ ΦΟΡΕΩΝ ΓΓΙΑΔ, ΚΕΘΙ, ΠΕΠΙΣ, ΔΕΠΙΣ, ΕΙΦΚΔ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΑΛΕΙΨΗ ΤΗΣ ΒΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΡΟΩΘΗΣΗ ΤΗΣ ΙΣΟΤΗΤΑΣ

Στο Κεφάλαιο Δ' – Δράσεις Δικτύου Δομών και Φορέων, καταγράφεται το έργο των Συμβουλευτικών Κέντρων, των Ξενώνων και της Γραμμής SOS 15900, καθώς και οι πρωτοβουλίες των Περιφερειών, των Δήμων και των Πανεπιστημίων. Η δράση της ΓΓΙΑΔ και των εποπτευόμενων φορέων της, όπως το ΚΕΘΙ, απλώνεται σε ολόκληρη την επικράτεια μέσω ενός πυκνού Δικτύου Δομών. Τα Συμβουλευτικά Κέντρα και οι Ξενώνες Φιλοξενίας αποτελούν το καταφύγιο κάθε γυναίκας, προσφέροντας ψυχοκοινωνική στήριξη, νομική συμβουλευτική και ασφαλή διαμονή. Οι δράσεις αυτές εξειδικεύονται σε κάθε Περιφέρεια, λαμβάνοντας υπόψη τις τοπικές ιδιαιτερότητες και ενισχύοντας τη συνεργασία με τις τοπικές αρχές.

Η πρόληψη μέσω της εκπαίδευσης και της ευαισθητοποίησης αποτελεί κεντρικό πυλώνα των δραστηριοτήτων των Περιφερειακών και Δημοτικών Επιτροπών Ισότητας (ΠΕΠΙΣ-ΔΕΠΙΣ). Από θεατρικές παραστάσεις και ημερίδες μέχρι καλλιτεχνικές παρεμβάσεις, οι δράσεις αυτές στοχεύουν στην αποδόμηση των έμφυλων στερεοτύπων και στην ενθάρρυνση των γυναικών να σπάσουν τη σιωπή τους. Η τοπική αυτοδιοίκηση αναδεικνύεται έτσι σε κρίσιμο εταίρο για τη δημιουργία μιας κουλτούρας σεβασμού και ισότητας στην καθημερινότητα των πολιτών.

Παράλληλα, φέτος για 2^η χρονιά, οι Επιτροπές Ισότητας των Φύλων και Καταπολέμησης των Διακρίσεων (ΕΙΦΚΔ) των Πανεπιστημίων ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα της ΓΓΙΑΔ για ένταξη των δράσεών τους στην παρούσα Έκθεση, σημειώνοντας μάλιστα αύξηση στη συμμετοχή τους. Οι Επιτροπές Ισότητας των ΑΕΙ διαδραματίζουν καθοριστικό ρόλο στην καταπολέμηση των διακρίσεων εντός της ακαδημαϊκής κοινότητας. Μέσα από ερευνητικά προγράμματα, υποτροφίες και τη θέσπιση κωδίκων δεοντολογίας για τη σεξουαλική παρενόχληση, τα ανώτατα ιδρύματα γίνονται χώροι ασφάλειας και προαγωγής της ισότητας. Η σύνδεση της επιστημονικής έρευνας με την κοινωνική δράση διασφαλίζει ότι οι πολιτικές βασίζονται σε τεκμηριωμένα δεδομένα και σύγχρονες ανάγκες. Συνολικά το Κεφάλαιο Δ' αποτυπώνει ένα **συνεκτικό, πολυεπίπεδο πλαίσιο δράσεων και επιμόρφωσης** που υλοποιείται από τους Δήμους και τις Περιφέρειες της χώρας, μέσω των δράσεων των τοπικών και περιφερειακών φορέων και των συνεργειών τους, καλύπτει όλο το φάσμα επαγγελματιών, παρεμβαίνει σε σχολική και πανεπιστημιακή εκπαίδευση, συνδέει θεωρία – νομοθεσία – πρακτική εφαρμογή, ενισχύει τη διατομεακή συνεργασία και ενσωματώνει νέες μορφές βίας (ψηφιακή διάσταση). Η κεντρική φιλοσοφία του συγκεκριμένου Κεφαλαίου Δ' αφορά στην Πρόληψη μέσω της εκπαίδευσης, στην θεσμική θωράκιση και ενδυνάμωση των επαγγελματιών καθώς και στην καλλιέργεια κουλτούρας ισότητας.

Πιο συγκεκριμένα πέραν των δράσεων των Δήμων και Περιφερειών το Κεφάλαιο αποτυπώνει το σύνολο των επιμορφωτικών δράσεων και προγραμμάτων που υλοποιήθηκαν το 2025 με στόχο την πρόληψη και αντιμετώπιση της έμφυλης και ενδοοικογενειακής βίας, την ενίσχυση των επαγγελματιών πρώτης γραμμής και την

καλλιέργεια κουλτούρας ισότητας στην εκπαίδευση και τη δημόσια διοίκηση. Οι παρεμβάσεις αναπτύχθηκαν μέσα από συνεργασίες με θεσμικούς φορείς, μεταξύ των οποίων το Εθνικό Κέντρο Δημόσιας Διοίκησης και Αυτοδιοίκησης και το Κέντρο Ερευνών για Θέματα Ισότητας, και κάλυψαν ένα ευρύ φάσμα αποδεκτών: κοινωνικούς λειτουργούς, εκπαιδευτικούς, στελέχη της δημόσιας διοίκησης, διπλωματικούς υπαλλήλους, φοιτητές και μαθητικό πληθυσμό.

Κατά τη διάρκεια του έτους πραγματοποιήθηκαν στοχευμένες επιμορφώσεις σε επαγγελματίες των κοινωνικών υπηρεσιών και της εκπαίδευσης, με έμφαση στην αναγνώριση, αξιολόγηση και διαχείριση περιστατικών ενδοοικογενειακής βίας, καθώς και στη συνεργασία μεταξύ φορέων. Ειδικές δράσεις υλοποιήθηκαν σε στελέχη κοινωνικών υπηρεσιών δήμων, σε παιδαγωγούς παιδικών σταθμών και δημοτικών σχολείων, καθώς και σε φοιτητές/φοιτήτριες τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, με θεματολογία που περιλάμβανε τις μορφές ενδοοικογενειακής βίας, τη δυναμική των κακοποιητικών σχέσεων και τα σύγχρονα ερευνητικά δεδομένα. Ιδιαίτερη σημασία είχε η εξειδικευμένη επιμόρφωση κοινωνικών λειτουργών πρώτης γραμμής με αντικείμενο την κατανόηση και αντιμετώπιση της επικινδυνότητας στην έμφυλη ενδοοικογενειακή βία, καθώς και η παρουσίαση της ψηφιακής εφαρμογής «Panic Button» ως εργαλείου άμεσης προστασίας θυμάτων.

Στο πεδίο της θεσμικής ευαισθητοποίησης, πραγματοποιήθηκε υβριδική ενημερωτική εκδήλωση στην Ελληνική Διπλωματική Ακαδημία με θέμα τη βία και παρενόχληση στο εργασιακό περιβάλλον, απευθυνόμενη σε στελέχη του Υπουργείου Εξωτερικών στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Παράλληλα, υλοποιήθηκε επιμορφωτικό πρόγραμμα για τα νεοεισερχόμενα στελέχη των Συμβουλευτικών Κέντρων του Κέντρου Ερευνών για Θέματα Ισότητας, με αντικείμενο την εργασιακή συμβουλευτική υπό το πρίσμα της οπτικής του φύλου και εμπάθυνση στα εργαλεία συμβουλευτικής υποστήριξης.

Στον τομέα της εκπαίδευσης, αναπτύχθηκε και εφαρμόστηκε πρόγραμμα παρέμβασης στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση με τίτλο «Οδηγός Πρόληψης της Συντροφικής Βίας σε Εφήβους – Παρέμβαση σε σχολικό πληθυσμό». Το πρόγραμμα στοχεύει στην αναγνώριση των μορφών βίας στις εφηβικές σχέσεις, στην κατανόηση

της δυναμικής των κακοποιητικών σχέσεων και στην ενίσχυση της ικανότητας των μαθητών και μαθητριών να διακρίνουν αποδεκτές και μη συμπεριφορές. Η υλοποίησή του περιλάμβανε παρουσιάσεις σε Γενικά και Εσπερινά Λύκεια, με τη συμμετοχή σημαντικού αριθμού μαθητών/τριών.

Παράλληλα, συνεχίστηκε η συνεργασία με το Γενικό Νοσοκομείο - Μαιευτήριο Έλενα Βενιζέλου και τις αρμόδιες Διευθύνσεις Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης για την υλοποίηση παρουσιάσεων σε θέματα σεξουαλικής διαπαιδαγώγησης, σεξουαλικά μεταδιδόμενων νοσημάτων και αγωγής υγείας. Κατά το σχολικό έτος 2024–2025 πραγματοποιήθηκαν δεκάδες εισηγήσεις σε σχολικές μονάδες, τις οποίες παρακολούθησαν συνολικά περισσότεροι από 1.500 μαθητές και μαθήτριες.

Το Κέντρο Ερευνών για Θέματα Ισότητας συνέχισε την υλοποίηση του εγκεκριμένου από το Υπουργείο Παιδείας εκπαιδευτικού προγράμματος για την ενημέρωση και ευαισθητοποίηση εκπαιδευτικών και μαθητών/μαθητριών σε θέματα έμφυλης βίας, διακρίσεων και ισότητας των φύλων. Στόχος του προγράμματος είναι η ενίσχυση της ικανότητας των εκπαιδευτικών να διαχειρίζονται σχετικά περιστατικά και η καλλιέργεια στάσεων σεβασμού και ισότητας στο σχολικό περιβάλλον. Παράλληλα, παρέχεται ασύγχρονο επιμορφωτικό πρόγραμμα μέσω διαδικτυακής πλατφόρμας με θέμα «Βία και Παρενόχληση στον κόσμο της εργασίας», διαθέσιμο σε φορείς του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα και σε μεμονωμένα άτομα.

Σημαντικός πυλώνας της επιμόρφωσης αποτέλεσαν τα προγράμματα του Εθνικού Κέντρου Δημόσιας Διοίκησης και Αυτοδιοίκησης, στο θεματικό πεδίο «Ανθρώπινα Δικαιώματα και Κοινωνική Πολιτική». Ειδικότερα, υλοποιήθηκε πρόγραμμα 35 ωρών με αντικείμενο τη Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την πρόληψη και καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας, με στόχο την εναρμόνιση διοικητικών πρακτικών και την ενίσχυση της προστασίας των θυμάτων. Επιπλέον, υλοποιήθηκε πρόγραμμα 28 ωρών με αντικείμενο την έμφυλη βία στο διαδίκτυο και στις νέες τεχνολογίες, το οποίο εστίασε σε ζητήματα όπως η κυβερνοπαρενόχληση, οι έμφυλες διακρίσεις στον ψηφιακό χώρο και οι καλές πρακτικές πρόληψης και αντιμετώπισης.

Συνολικά, το Κεφάλαιο Δ αποτυπώνει ένα συνεκτικό και πολυεπίπεδο πλαίσιο επιμόρφωσης που συνδυάζει θεωρητική κατάρτιση, πρακτικά εργαλεία και διατομεακή συνεργασία. Μέσα από τις δράσεις αυτές ενισχύθηκαν οι επαγγελματίες που διαχειρίζονται περιστατικά βίας, καλλιεργήθηκε κουλτούρα ισότητας στο εκπαιδευτικό σύστημα και ενδυναμώθηκαν οι θεσμικές δομές της δημόσιας διοίκησης, συμβάλλοντας ουσιαστικά στη συγκρότηση ενός πιο ολοκληρωμένου μηχανισμού πρόληψης και προστασίας απέναντι στην έμφυλη και ενδοοικογενειακή βία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε: ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΔΙΚΤΥΟΥ ΔΟΜΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΡΙΟΥ

Το Κεφάλαιο Ε' – Στατιστικά Δεδομένα περιλαμβάνει την ποσοτική και ποιοτική ανάλυση των περιστατικών βίας για τα έτη 2024-2025, βασισμένη σε στοιχεία συλλογής του Παρατηρητήριου της ΓΓΙΑΔ και του Δικτύου Δομών. Η συλλογή και ανάλυση αξιόπιστων στατιστικών δεδομένων είναι απαραίτητη για την παρακολούθηση του φαινομένου και την αξιολόγηση των πολιτικών μας. Η συγκέντρωση και συλλογή των στοιχείων αποτυπώνει την έκταση και τις μορφές της βίας στην Ελλάδα για τα έτη 2024 και 2025. Τα δεδομένα αυτά επιβεβαιώνουν ότι η βία κατά των γυναικών παραμένει μια επώδυνη πραγματικότητα, με τις καταγγελίες για σεξουαλική βία να παρουσιάζουν σημαντική αύξηση.

Τα στατιστικά στοιχεία της Γραμμής SOS 15900 και των Συμβουλευτικών Κέντρων αποκαλύπτουν ότι ο σύζυγος ή ο σύντροφος παραμένει ο συνηθέστερος θύτης, επιβεβαιώνοντας την ενδοοικογενειακή φύση των περισσότερων περιστατικών. Η χρήση εργαλείων όπως το Panic Button δείχνει μια αυξανόμενη ανάγκη για άμεση προστασία, ενώ τα στοιχεία για τη βία στην εργασία αναδεικνύουν νέες προκλήσεις που πρέπει να αντιμετωπιστούν. Η καταγραφή αυτή δεν είναι απλώς αριθμοί, αλλά οι φωνές των γυναικών που ζητούν βοήθεια.

Η ανάλυση των δεδομένων επιτρέπει επίσης τη στόχευση σε ευάλωτες ομάδες και την ανάδειξη των κενών στο σύστημα υποστήριξης. Η σταθερή απόκλιση μεταξύ σωματικής και ψυχολογικής βίας, καθώς και τα ποσοστά ολοκλήρωσης θεραπευτικών προγραμμάτων για δράστες, προσφέρουν πολύτιμες πληροφορίες για την αναπροσαρμογή των παρεμβάσεών μας. Η διαφάνεια και η συστηματική τεκμηρίωση αποτελούν τη βάση πάνω στην οποία χτίζουμε πιο αποτελεσματικούς μηχανισμούς πρόληψης και προστασίας. Παράλληλα, η συγκέντρωση, επεξεργασία και δημοσιοποίηση των στοιχείων εντάσσεται στο πλαίσιο των εθνικών και ευρωπαϊκών υποχρεώσεων της χώρας για την παρακολούθηση και αξιολόγηση των πολιτικών καταπολέμησης της βίας κατά των γυναικών, σύμφωνα με τη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης και την Οδηγία 2024/1385 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Κεντρικό ρόλο στη συλλογή των στοιχείων διαδραματίζει η Ελληνική Αστυνομία, μέσω των αρμόδιων υπηρεσιών της για την αντιμετώπιση της ενδοοικογενειακής και έμφυλης βίας. Τα αστυνομικά δεδομένα επιτρέπουν τη χαρτογράφηση της εξέλιξης των καταγγελλόμενων περιστατικών, των χαρακτηριστικών θυμάτων και δράστών, των μορφών βίας (σωματική, ψυχολογική, σεξουαλική, οικονομική), καθώς και της ιδιαίτερα κρίσιμης διάστασης των γυναικοκτονιών. Παράλληλα, η αποτύπωση της διαδικτυακής βίας – όπως το cyber stalking και η εκδικητική πορνογραφία – αναδεικνύει τη μετατόπιση μέρους της έμφυλης βίας στο ψηφιακό περιβάλλον, αντανακλώντας τις σύγχρονες κοινωνικές και τεχνολογικές μεταβολές.

Σημαντική είναι επίσης η συμβολή των στοιχείων της Δικαιοσύνης και των Καταστημάτων Κράτησης, τα οποία αποτυπώνουν τον αριθμό των καταδικασθέντων για αδικήματα ενδοοικογενειακής βίας και τη φύση των εγκλημάτων που οδήγησαν σε στερητικές της ελευθερίας ποινές. Η καταγραφή αυτή επιτρέπει την αξιολόγηση της ποινικής ανταπόκρισης του κράτους και την κατανόηση των τάσεων ως προς τη βαρύτητα και την επαναληπτικότητα των πράξεων.

Παράλληλα, η ενότητα εξετάζει τη λειτουργία των θεραπευτικών και συμβουλευτικών προγραμμάτων για δράστες, τα οποία υλοποιούνται, μεταξύ άλλων, από το Εθνικό Κέντρο Κοινωνικής Αλληλεγγύης, στο πλαίσιο του θεσμού της ποινικής

διαμεσολάβησης. Η αποτύπωση των παραπομπών, των αιτήσεων ένταξης και των ποσοστών ολοκλήρωσης των προγραμμάτων παρέχει κρίσιμες πληροφορίες για την αποτελεσματικότητα των παρεμβάσεων που στοχεύουν στην αλλαγή συμπεριφοράς των δραστών και στην πρόληψη της υποτροπής.

Ιδιαίτερη βαρύτητα αποδίδεται και στη διασταύρωση της έμφυλης βίας με άλλες διαστάσεις ευαλωτότητας, όπως η μεταναστευτική ιδιότητα και η διαδικασία διεθνούς προστασίας. Τα στοιχεία σχετικά με τις άδειες διαμονής για ανθρωπιστικούς λόγους και τις αποφάσεις χορήγησης ασύλου λόγω βίας ή εμπορίας ανθρώπων αναδεικνύουν τον τρόπο με τον οποίο το φαινόμενο της έμφυλης βίας διαπλέκεται με ζητήματα δικαιωμάτων, διεθνούς προστασίας και κοινωνικής ένταξης.

Τέλος, η καταγραφή περιστατικών βίας και παρενόχλησης στην εργασία από το Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας εντάσσει τη συζήτηση για την έμφυλη βία και στον χώρο της απασχόλησης, επιβεβαιώνοντας ότι το φαινόμενο δεν περιορίζεται στο ιδιωτικό ή οικογενειακό περιβάλλον, αλλά εκτείνεται σε όλους τους τομείς της κοινωνικής και οικονομικής ζωής.

Συνολικά, τα δεδομένα των ετών 2024 και 2025, στα οποία δίνεται ιδιαίτερη έμφαση στην παρούσα έκθεση, καταδεικνύουν σημαντικές μεταβολές τόσο στους απόλυτους αριθμούς όσο και στη δομή των καταγεγραμμένων περιστατικών.

Η ενότητα αυτή, συνεπώς, δεν περιορίζεται στην παράθεση αριθμητικών δεδομένων, αλλά φιλοδοξεί να λειτουργήσει ως εργαλείο τεκμηρίωσης για τον σχεδιασμό δημόσιων πολιτικών, την ενίσχυση της διατομεακής συνεργασίας και την αποτελεσματικότερη προστασία των θυμάτων, με γνώμονα τη διασφάλιση των θεμελιωδών δικαιωμάτων και της έμφυλης ισότητας.

Τα δεδομένα 2024–2025 καταγράφουν:

1. Εκρηκτική αύξηση καταγγελιών ενδοοικογενειακής βίας.
2. Σταθερή έμφυλη διάσταση: γυναίκες ως κύρια θύματα, άνδρες ως κύριοι δράστες.
3. Μετατόπιση μέρους των περιστατικών προς ευρύτερες συγγενικές σχέσεις.
4. Υψηλό ποσοστό γυναικοκτονιών επί του συνόλου ανθρωποκτονιών γυναικών (69,6% το 2025).

5. Ραγδαία αύξηση αναγνώρισης ευαλωτότητας στο άσυλο.

6. Σημαντική άνοδο περιστατικών διαδικτυακής και εργασιακής έμφυλης βίας.

Η συνολική εικόνα υποδεικνύει τόσο αύξηση της καταγραφής/καταγγελίας όσο και πιθανή πραγματική διόγκωση του φαινομένου, με ιδιαίτερη ένταση την περίοδο μετά το 2021.

Ακολουθεί συνοπτική στατιστική παρουσίαση του Παρατηρητηρίου και της λειτουργίας και των παρεχόμενων υπηρεσιών του Δικτύου Δομών για την πρόληψη και αντιμετώπιση της βίας κατά των γυναικών.

E1. ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΡΙΟ: ΔΕΙΚΤΕΣ ΓΙΑ ΤΗ ΒΙΑ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Στο παρόν κεφάλαιο παρουσιάζονται τα διαθέσιμα διοικητικά δεδομένα σχετικά με την άσκηση ενδοοικογενειακής και έμφυλης βίας στην Ελλάδα. Φέτος, στην παρούσα έκθεση, καλύπτονται δύο έτη αναφοράς, το 2024 και το 2025, με περισσότερη έμφαση στο 2025 προκειμένου να αναδειχθούν οι πιο πρόσφατες εξελίξεις.

Το Παρατηρητήριο Ισότητας των Φύλων της ΓΓΙΑΔ δημοσιοποιεί για έβδομη χρονιά τους δείκτες παρακολούθησης της εφαρμογής της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης,¹ ακολουθώντας τις υποχρεώσεις που απορρέουν από το άρθρο 11 (παρ. 8 του άρθ. 4 του Ν. 4531/2018), υιοθετώντας παράλληλα τους δείκτες που προτείνει το EIGE² και το ερωτηματολόγιο της GREVIO³.

¹Για τα στοιχεία των ετών 2016-2018, βλ το [23^ο Ενημερωτικό Σημείωμα του Παρατηρητηρίου](#), για τα στοιχεία του 2019, βλ. το [27^ο Ενημερωτικό Σημείωμα του Παρατηρητηρίου](#), καθώς και την [1^η Ετήσια Έκθεση για τη Βία κατά των Γυναικών της ΓΓΟΠΙΦ](#), για τα στοιχεία του 2020, βλ. την [2^η Ετήσια Έκθεση για τη Βία κατά των Γυναικών της ΓΓΔΟΠΙΦ](#), για τα στοιχεία του 2021, βλ. την [3^η Ετήσια Έκθεση για τη Βία κατά των Γυναικών της ΓΓΔΟΠΙΦ](#), για τα στοιχεία του 2022, βλ. [την 4^η Ετήσια Έκθεση για τη Βία κατά των Γυναικών της ΓΓΙΑΔ](#), και για τα στοιχεία του 2023, βλ. την [5^η Ετήσια Έκθεση για τη Βία κατά των Γυναικών της ΓΓΙΑΔ](#).

² Αναλυτικότερα στοιχεία για τους δείκτες και τη διαθεσιμότητα των στοιχείων βρίσκονται [εδώ](#).

³ Το πλήρες ερωτηματολόγιο με βάση το οποίο η ομάδα εμπειρογνομόνων (GREVIO) αξιολογεί την εφαρμογή της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης βρίσκεται [εδώ](#). Η έκθεση που υπέβαλε η Ελλάδα τον Μάρτιο του 2022 [εδώ](#) και η αξιολόγηση της Επιτροπής GREVIO [εδώ](#).

Τα στοιχεία της Ελληνικής Αστυνομίας αντλήθηκαν από τα αρμόδια Τμήματα της Διεύθυνσης Κοινωνικής Αστυνόμευσης (Τμήμα Αντιμετώπισης Ενδοοικογενειακής Βίας & Τμήμα Αντιμετώπισης Έμφυλης Βίας) και αφορούν την ενδοοικογενειακή βία και την κυβερνοβία (cyber violence), η οποία περιλαμβάνει το cyber stalking (διαδικτυακή παρακολούθηση) και την εκδικητική πορνογραφία, σύμφωνα με τα άρθρα 333 και 346 του Ποινικού Κώδικα. Οι διαθέσιμες πληροφορίες αποτυπώνονται ανά φύλο δράστη και θύματος, σχέση θύματος-δράστη και τρόπο τέλεσης του αδικήματος, ενώ η δυνατότητα συνδυασμού πολλών μεταβλητών παραμένει περιορισμένη.

Σε ό,τι αφορά τη δικαιοσύνη, φέτος δεν παρουσιάζονται στοιχεία λόγω της φάσης ανάπτυξης στην οποία βρίσκεται το ολοκληρωμένο πληροφοριακό σύστημα του Υπουργείου Δικαιοσύνης, το οποίο θα επιτρέψει την εγκυρότερη και αμεσότερη εξαγωγή των απαραίτητων στοιχείων στο μέλλον. Παράλληλα, για τα Καταστήματα Κράτησης παρουσιάζονται τα δεδομένα που αντλήθηκαν από το Τμήμα Στρατηγικού Σχεδιασμού και Αξιολόγησης Αντεγκληματικής Πολιτικής της Γενικής Γραμματείας Αντεγκληματικής Πολιτικής του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη **μόνο για το 2024**.

Τα στοιχεία για τα θεραπευτικά προγράμματα δραστών αντλήθηκαν από τις αρμόδιες Διευθύνσεις του Εθνικού Κέντρου Κοινωνικής Αλληλεγγύης (ΕΚΚΑ), που υλοποιεί ειδικά συμβουλευτικά - θεραπευτικά προγράμματα για δράστες ενδοοικογενειακής βίας που έχουν υπαχθεί στη διαδικασία της ποινικής διαμεσολάβησης (Κεφάλαιο Δ του Ν. 3500/2006). Για πρώτη φορά, συμπεριλήφθηκαν και τα δεδομένα του Συνδέσμου Μελών Γυναικείων Σωματείων Ηρακλείου & Νομού Ηρακλείου.

Στο κεφάλαιο παρουσιάζονται επίσης στοιχεία για μετανάστριες και προσφύγισσες που έχουν αιτηθεί και λάβει άδεια παραμονής ή άσυλο για λόγους σχετιζόμενους με την έμφυλη βία, από τη Γενική Γραμματεία Μεταναστευτικής Πολιτικής και την Υπηρεσία Ασύλου του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου. Τέλος, παρουσιάζονται και τα στοιχεία του Αυτοτελούς Τμήματος για την παρακολούθηση της βίας και παρενόχλησης στην εργασία του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας (ΣΕΠΕ) του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης.

1.ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Πίνακας 1: Δείκτες σχετικά με τη βία κατά των γυναικών (2012-2025, ΕΛ.ΑΣ.)⁴

Δείκτες	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025
1. Γυναίκες θύματα	1.630	1.818	2.302	2.321	2.696	3.196	3.815	4.171	4.264	7.375	10.131	9.886	18.640	19.167
2. Καταγγελλόμενα περιστατικά	2.455	2.896	3.512	3.572	3.839	3.134	4.722	5.221	5.669	8.776	11.534	11.589	22.080	22.876
3. Άνδρες δράστες	1.620	1.886	2.351	2.428	2.891	2.395	4.202	4.619	4.436	7.571	10.166	9.937	18.387	18.548
4. Θύματα σωματικής βίας									3.609	6.166	7.430	7.213	14.217	11.884
5. Θύματα ψυχολογικής βίας (απειλή) ⁵									2.906	6.057	7.754	7.712	21.428	16.729
6. Θύματα σεξουαλικής βίας (προσβολή γενετήσιας αξιοπρέπειας) ⁶									69	192	630	590	1.130	1.407
7. Θύματα οικονομικής βίας (παραβίαση της υποχρέωσης καταβολής διατροφής) ⁷									-	-	1.626	2.879	2.854	3.231
8. Γυναίκες θύματα βιασμού	234	222	194	183	217	223	142	148	126	226	303	254	314	332
9. Θύματα γυναικοκτονίας	6	13	12	11	13	7	13	8	8	23	24	11	17	16

Δείκτης 1: Ετήσιος αριθμός γυναικών θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας

Ο αριθμός των γυναικών που κατήγγειλαν ενδοοικογενειακή βία το 2024 στην αστυνομία παρουσιάζεται σχεδόν διπλάσιος σε σχέση με εκείνον του 2023, καθώς καταγράφηκαν 18.640 γυναίκες θύματα ενδοοικογενειακής βίας (88,5% αύξηση σε σχέση με το 2023). Η ανοδική τάση του αριθμού των γυναικών που απευθύνονται στην αστυνομία για περιστατικά ενδοοικογενειακής βίας συνεχίστηκε και το 2025 (αύξηση σχεδόν 3% σε σχέση με το 2024).

⁴ Καθώς τα διαθέσιμα διοικητικά δεδομένα της Ελλάδας δεν πληρούν τα κριτήρια συγκρισιμότητας που έχει ορίσει το EIGE, στην αριστερή στήλη του πίνακα αναγράφονται οι δείκτες στους οποίους ανταποκρίνονται τα διαθέσιμα στοιχεία. Ακόμη, καθώς η βάση δεδομένων της ΕΛ.ΑΣ. βρίσκεται σε αναθεώρηση, τα διαθέσιμα στοιχεία των δεικτών 4-7 παρουσιάζονται συνολικά για τα επιμέρους αδικήματα, δηλαδή χωρίς να περιλαμβάνονται σε αυτά οι μεταβλητές του φύλου και της σχέσης μεταξύ του θύματος και του δράστη.

⁵ Σε αυτό τον δείκτη καταγράφονται τα αδικήματα των άρθρων 7 και 8 του Ν.3500/2006.

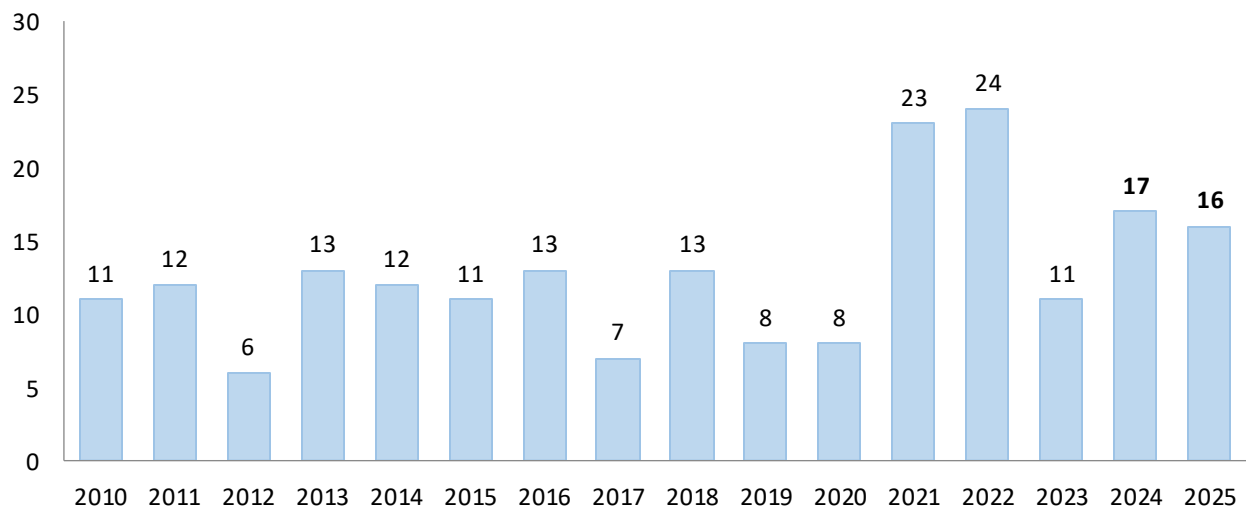
⁶ Σε αυτό τον δείκτη καταγράφονται τα αδικήματα του άρθρου 9 του Ν.3500/2006, καθώς και τα αδικήματα του άρθρου 336 του ΠΚ σε συνδυασμό με τον Ν.3500/2006. Ωστόσο, στα στοιχεία του 2025 δεν έχουν συνυπολογιστεί τα αδικήματα του άρ. 336, καθώς τα δεδομένα δεν ήταν διαθέσιμα κατά τον χρόνο συγγραφής της Έκθεσης.

⁷ Σε αυτό τον δείκτη καταγράφονται τα αδικήματα του άρθρου 358 του ΠΚ σε συνδυασμό με τον Ν.3500/2006.

Ετήσιος αριθμός γυναικοκτονιών

Σύμφωνα με τα στοιχεία της αστυνομίας, το 2024 και το 2025 ο αριθμός των γυναικοκτονιών σημείωσε εκ νέου άνοδο σε σχέση με τα επίπεδα των ετών πριν τη ραγδαία αύξηση του φαινομένου που αποτυπώθηκε τα έτη 2021 και 2022 (βλ. Γράφημα 10). Παράλληλα, λόγω της μείωσης του συνολικού αριθμού γυναικών θυμάτων ανθρωποκτονίας -ανεξαρτήτως της σχέσης τους με τον δράστη-, το ποσοστό των γυναικοκτονιών σημειώνει αύξηση.

Αριθμός γυναικοκτονιών στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ανά έτος (2010-2025, ΕΛ.ΑΣ.)

Το 2025 καταγράφηκαν δεκαέξι (16) γυναικοκτονίες στην Ελλάδα με δράστη κάποιον άνδρα-μέλος της οικογένειας του θύματος. Παράλληλα, οι γυναικοκτονίες στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας κατέγραψαν το υψηλότερο ποσοστό σε σχέση με το σύνολο των ανθρωποκτονιών με θύματα γυναίκες (69,6%) των τελευταίων 16 ετών, για τα οποία διατίθενται τα σχετικά δεδομένα.

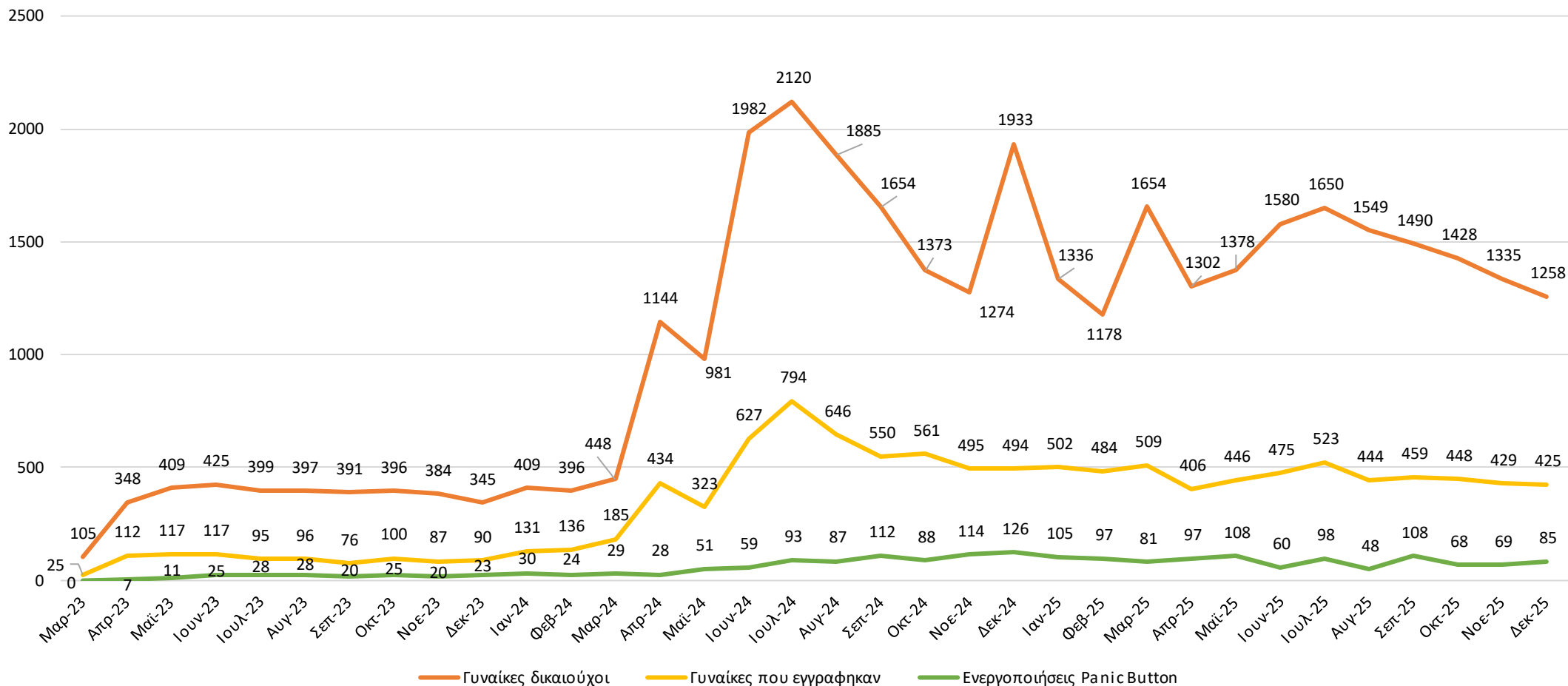
Χρήση της εφαρμογής Panic Button

Από τον Μάρτιο του 2023 τέθηκε σε πιλοτική εφαρμογή, στις περιοχές που εμπíπτουν στη χωρική αρμοδιότητα των Γενικών Αστυνομικών Διευθύνσεων της Περιφέρειας

Αττικής και της Περιφερειακής Ενότητας Θεσσαλονίκης, η λειτουργία του Panic Button.

Στο Γράφημα που ακολουθεί, αποτυπώνεται ο μηνιαίος αριθμός γυναικών δικαιούχων και εγγεγραμμένων στην εφαρμογή. Στα στοιχεία αναφορικά με τις μηνιαίες ενεργοποιήσεις της εφαρμογής, δηλαδή των περιπτώσεων στις οποίες κλήθηκε η αστυνομία να παρέμβει, δεν καταγράφεται το φύλο του θύματος, έτσι μέχρι και τον Μάιο του 2024 ο αριθμός των ενεργοποιήσεων αφορά γυναίκες. Για τους υπόλοιπους μήνες του γραφήματος, το φύλο του θύματος που ζήτησε την επέμβαση της αστυνομίας δεν είναι γνωστό. Οι άνδρες δικαιούχοι της εφαρμογής, τους μήνες της καθολικής λειτουργίας της, ανέρχονται σταθερά στο $\frac{1}{4}$ των συνολικού αριθμού δικαιούχων και μόλις στο 10% του συνολικού αριθμού των θυμάτων που εγκατέστησαν την εφαρμογή.

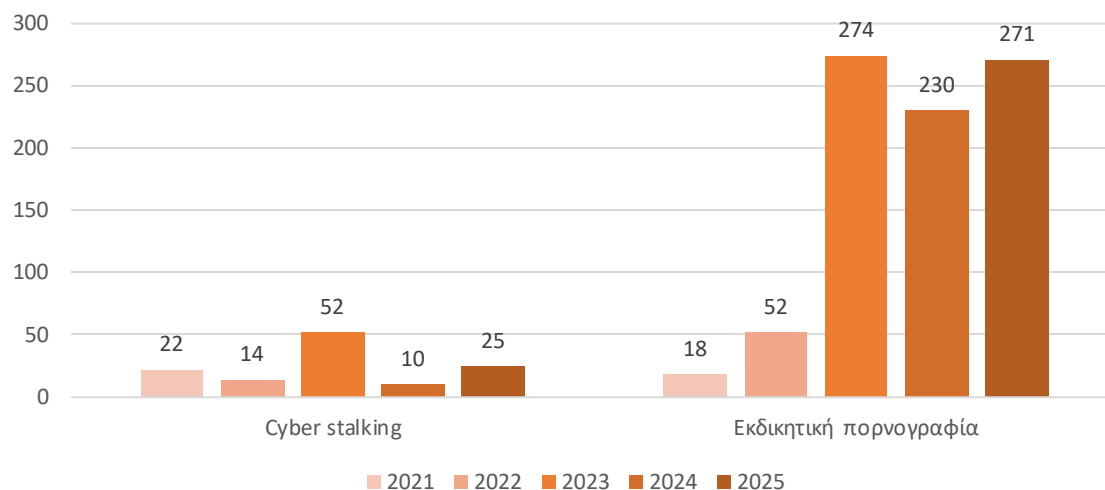
Γράφημα 12: Αριθμός γυναικών δικαιούχων και εγγεγραμμένων στην εφαρμογή Panic Button, και αριθμός ενεργοποιήσεων ανά μήνα (2023-2025, ΕΛ.ΑΣ.)

Διαδικτυακή βία

Το cyber stalking (διαδικτυακή παρακολούθηση)⁸ εμπίπτει στο άρθρο 333 του ΠΚ και την εκδικητική πορνογραφία,⁹ όπως περιλαμβάνεται στο άρθρο 346 του ΠΚ.

Αριθμός θυμάτων cyber stalking και εκδικητικής πορνογραφίας ανά έτος (ΕΛ.ΑΣ., 2021-2025)

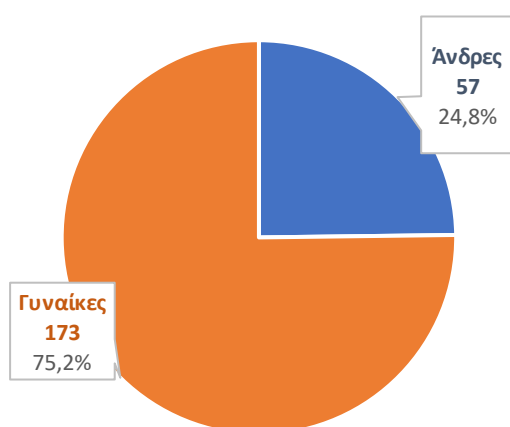
Αναφορικά με τη **διαδικτυακή παρακολούθηση (cyber stalking)**, το 2024 καταγγέλθηκαν 10 υποθέσεις και το 2025 25 υποθέσεις. Στην συντριπτική πλειονότητα τα θύματα ήταν γυναίκες (7 γυναίκες το 2024 και 22 το 2025) και οι δράστες άνδρες (9 άνδρες το 2024 και 22 το 2025). Σε 6 από τις 10 υποθέσεις του 2024, η σχέση θύματος δράστη ήταν συντροφική ή οικογενειακή, σε 2 υποθέσεις γνωρίζονταν σε κοινωνικό πλαίσιο και σε 2 υποθέσεις δεν είναι καταγεγραμμένη η σχέση. Από τις 25 υποθέσεις διαδικτυακής βίας που καταγγέλθηκαν στην ελληνική αστυνομία το 2025, η σχέση θύματος-δράστη έχει καταγραφεί σε 10 από αυτές, με το σύνολό τους να εμπίπτει στο πλαίσιο της συντροφικής ή ενδοοικογενειακής βίας. Το 2024, 3 υποθέσεις αφορούσαν ανήλικα θύματα και δράστες, ενώ το 2025 τα θύματα και οι δράστες ήταν ανήλικοι σε 10 από τις συνολικά 25 υποθέσεις διαδικτυακής παρακολούθησης.

⁸ Για την εξαγωγή των εν λόγω δεδομένων, το Τμήμα Αντιμετώπισης Έμφυλης Βίας της Διεύθυνσης Κοινωνικής Αστυνόμευσης της ΕΛ.ΑΣ. αξιοποιεί τις αναφορές ΓΑΔ/ΓΕΠΑΔ.

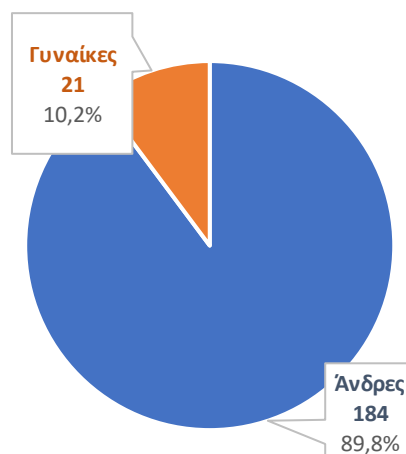
⁹ Για την εξαγωγή των εν λόγω δεδομένων, το Τμήμα Αντιμετώπισης Έμφυλης Βίας της Διεύθυνσης Κοινωνικής Αστυνόμευσης της ΕΛ.ΑΣ. αξιοποιεί το Πληροφοριακό Σύστημα Ελληνικής Αστυνομίας (ροί).

Το 2024 και το 2025 ο συνολικός αριθμός υποθέσεων **εκδικητικής πορνογραφίας (revenge porn)**, που διαχειρίστηκε η αστυνομία, παρέμεινε σε υψηλά επίπεδα, αντίστοιχα με εκείνα του 2023, με 205 υποθέσεις το 2024 και 299 το 2025. Τα θύματα ανήλθαν σε 230 και 314 αντίστοιχα, ενώ οι δράστες σε 205 και 325. Η έμφυλη διάσταση του φαινομένου, με την συντριπτική πλειονότητα των θυμάτων να είναι γυναίκες και των δραστών άνδρες, καταγράφεται και στα δύο έτη αναφοράς της παρούσας Έκθεσης.

Γράφημα: Φύλο θυμάτων εκδικητικής πορνογραφίας (2024, ΕΛ.ΑΣ.)

Γράφημα: Φύλο δραστών εκδικητικής πορνογραφίας (2024, ΕΛ.ΑΣ.)

2. ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

Ο μοναδικός δείκτης (βλ. Πίνακα 3) αναφορικά με τα στοιχεία της δικαιοσύνης που παρουσιάζεται στην παρούσα έκθεση, εστιάζει στον ετήσιο αριθμό νεοεισερχόμενων καταδίκων που έλαβαν καταδικαστική απόφαση το προηγούμενο έτος και εκτίουν ποινή σε σωφρονιστικό κατάστημα για άσκηση ενδοοικογενειακής βίας σε βάρος μέλους της οικογένειάς τους. Τα στοιχεία αφορούν στο σύνολο των καταστημάτων κράτησης της χώρας για το 2024 και 2025, με εστίαση στο 2025.

Πίνακας: Αριθμός ανδρών και γυναικών (ηλικίας 18 ετών και άνω) που εκτίουν στερητική της ελευθερίας ποινή σε σωφρονιστικό κατάστημα για τέλεση αξιόποινης πράξης σε βάρος μέλους της οικογένειάς τους ανά έτος (2016-2025, αρ. 6,7,8,9 του Ν.3500/2006)

	Άνδρες	Γυναίκες
2016	104	4
2017	104	6
2018	81	3
2019	79	2
2020	90	0
2021	126	0
2022	111	2
2023	124	13
2024	476	11
2025	948	8

Το 2025 οι δράστες ενδοοικογενειακής βίας που καταδικάστηκαν σε ποινή στερητική της ελευθερίας και εκτίουν ποινή σε σωφρονιστικό κατάστημα ανήλθαν σε 948 άνδρες και 8 γυναίκες. Η σχέση θύματος-δράστη στις υποθέσεις που αφορούν άνδρες-δράστες είναι άγνωστη στο 51,1% των περιπτώσεων. Στο 61% των υπολοίπων 461 υποθέσεων για τις οποίες η πληροφορία είναι διαθέσιμη, η σχέση θύματος-δράστη ήταν συντροφική (στο 31,2% των περιπτώσεων ο δράστης ήταν σύζυγος του θύματος, στο 20,2% σύντροφος και τέως σύντροφος και στο 9,3% τέως σύζυγος). Στο 10,2% των περιπτώσεων ο δράστης ήταν ο γονέας του θύματος και στο 9,8% ο δράστης ήταν ο γιος του θύματος. Το φύλο του θύματος είναι γνωστό για το 82,6% των περιπτώσεων, με τις ενήλικες γυναίκες να αποτελούν σχεδόν το σύνολο (85,2%) των θυμάτων των ανδρών που καταδικάστηκαν με ποινή φυλάκισης, τα ανήλικα κορίτσια το 6,2%, τα ανήλικα αγόρια το 4,7% και τους ενήλικες άνδρες το 3,9%.

3.ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΔΡΑΣΤΩΝ

Η παροχή δωρεάν υπηρεσιών ψυχικής υγείας σε δράστες ενδοοικογενειακής βίας στην Ελλάδα προβλέπεται στον νόμο για την αντιμετώπιση της ενδοοικογενειακής

βίας (άρθρο 11 του Ν.3500/2006, όπως ισχύει). Οι συγκεκριμένες διατάξεις του νόμου αντλούν από το πνεύμα της αποκαταστατικής δικαιοσύνης και προσβλέπουν στην αποφυγή της επανάληψης της βίας.

Κατεξοχήν αρμόδιος δημόσιος φορέας για την υλοποίηση αυτών των θεραπευτικών προγραμμάτων για τους δράστες ενδοοικογενειακής βίας (περ. β, παρ. 2, άρθρο 11 του Ν.3500/2006) είναι το Εθνικό Κέντρο Κοινωνικής Αλληλεγγύης, το οποίο παρέχει αυτές τις υπηρεσίες στην Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη. Φέτος, για πρώτη φορά, στα δεδομένα που αναλύονται συμπεριλαμβάνονται και τα στοιχεία που συγκεντρώθηκαν από τον Σύνδεσμο Μελών Γυναικείων Σωματείων Ηρακλείου που υλοποιεί θεραπευτικά προγράμματα στο Ηράκλειο Κρήτης. Στον Γράφημα 19 αποτυπώνεται η κατανομή των εισαγγελικών παραπομπών, των αιτήσεων ένταξης στα προγράμματα που κατέθεσαν οι δράστες και της ολοκλήρωσης των προγραμμάτων ανά είδος βίας τα έτη αναφοράς της Έκθεσης.

Πίνακας : Αριθμός δραστών που αιτήθηκαν ένταξη και ολοκλήρωσαν τα θεραπευτικά προγράμματα του ΕΚΚΑ και του Συνδέσμου Μελών Γυναικείων Σωματείων Ηρακλείου, ανά σχέση θύματος-δράστη και έτος (2022-2025)

	2022			2023			2024			2025		
	Σύντροφοι	Γονείς - τέκνα	Συγγενείς	Σύντροφοι	Γονείς - τέκνα	Συγγενείς	Σύντροφοι	Γονείς - τέκνα	Συγγενείς	Σύντροφοι	Γονείς - τέκνα	Συγγενείς
Σχέση θύματος-δράστη												
Αίτηση ένταξης	218	38	27	91	24	8	332	70	33	384	43	37
Ολοκλήρωση	102	8	3	76	19	7	97	14	8	102	13	7
% ολοκλήρωσης	46,8%	21%	11,1%	83,5%	79,2%	87,5	29,2%	20%	24,2%	26,6%	30,2%	18,9%

Στα θεραπευτικά προγράμματα του ΕΚΚΑ και του Συνδέσμου Μελών Γυναικείων Σωματείων Ηρακλείου, οι περισσότερες αιτήσεις αφορούν δράστες που είναι νυν ή πρώην σύντροφοι ή σύζυγοι των θυμάτων. Το 2025 οι αιτήσεις αυξήθηκαν σε 384 για τις σχέσεις συντρόφων, με τους συμμετέχοντες που ολοκλήρωσαν το πρόγραμμα να παραμένουν σταθερά γύρω στους 102, γεγονός που μειώνει το ποσοστό ολοκλήρωσης ανά αιτήσεις (26,6%). Αξίζει να σημειωθεί ότι ο αριθμός των δραστών που παραπέμπονται στο ΕΚΚΑ από τις Εισαγγελίες Πρωτοδικών της χώρας είναι κατά πολύ μεγαλύτερος εκείνων που τελικά αιτούνται την ένταξή τους. Χαρακτηριστικά

αναφέρουμε ότι το 2025 παραπέμφθηκαν 874 δράστες στο ΕΚΚΑ. Επομένως, η σταθερή αύξηση των παραπομπών και των αιτήσεων χωρίς την παράλληλη αύξηση του προσωπικού που υλοποιεί τα σχετικά προγράμματα ενδέχεται να ερμηνεύει την μείωση του ποσοστού ολοκλήρωσης που καταγράφεται.

4.ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗ

Τα στοιχεία του Παρατηρητηρίου Ισότητας των Φύλων αναφορικά με τα θύματα ενδοοικογενειακής βίας που έχουν λάβει άδεια διαμονής στην Ελλάδα, συλλέγονται πλέον σύμφωνα με το αναθεωρημένο νομοθετικό πλαίσιο, όπως αυτό ορίζεται στο άρθρο 134 παρ. 1 του Ν. 5038/2023. Σύμφωνα με τη διάταξη αυτή, μπορεί να χορηγείται, με απόφαση του Υπουργού Μετανάστευσης και Ασύλου, άδεια διαμονής για ανθρωπιστικούς λόγους (άδεια διαμονής τύπου «Α.1» - ad hoc) σε πολίτες τρίτων χωρών στο πλαίσιο προστασίας προσώπων που τελούν σε κατάσταση ιδιαίτερης ευαλωτότητας.

Πίνακας 5: Αριθμός αδειών διαμονής που χορηγήθηκαν σε πολίτες τρίτων χωρών για ανθρωπιστικούς λόγους ως θύματα ενδοοικογενειακής βίας, ανά φύλο και ανά έτος (2018-2025, Γενική Γραμματεία Μεταναστευτικής Πολιτικής)

	Χορήγηση άδειας διαμονής		Ανανέωση άδειας διαμονής	
	Άνδρες	Γυναίκες	Άνδρες	Γυναίκες
2018	2	9	0	1
2019	1	4	2	1
2020	0	0	1	1
2021	0	0	2	15
2022	0	0	8	27
2023	0	0	3	16
2024	6	12	0	2
2025	6	15	1	3

Παρατηρείται ότι τα δύο τελευταία έτη έχει αυξηθεί ο αριθμός χορήγησης σχετικών αδειών διαμονής, με τον αριθμό των γυναικών που τις έχουν λάβει να είναι διπλάσιος από εκείνο των ανδρών. Η αύξηση αυτή σχετίζεται και με τη συσσώρευση σχετικών αιτήσεων, καθώς αξίζει να σημειωθεί πώς στο τέλος του 2025 εκκρεμούσε η

χορήγηση 75 σχετικών αδειών διαμονής (39 σε γυναίκες και 36 σε άνδρες), όπως και η ανανέωση 6 (5 σε γυναίκες και 1 σε άνδρα).

5.ΑΣΥΛΟ

Οι κατηγορίες ευαλωτότητας που τηρούνται στα στοιχεία της Υπηρεσίας Ασύλου συνεχίζουν να μην περιλαμβάνουν την έμφυλη ή την ενδοοικογενειακή βία ως ξεχωριστή κατηγορία, παρότι αποτελεί λόγο απόδοσης διεθνούς προστασίας. Σε μια προσπάθεια προσέγγισης του φαινομένου έχει επιλεγεί η ευαλωτότητα που σχετίζεται με βασανιστήρια, βιασμό, ή άλλες μορφές ψυχολογικής, σωματικής ή σεξουαλικής βίας ή εκμετάλλευσης και η ευαλωτότητα που σχετίζεται με την εμπορία ανθρώπων.

Ωστόσο, η Υπηρεσία Ασύλου επισημαίνει ότι τα στατιστικά στοιχεία που παρουσιάζονται παρακάτω ενδέχεται να στερούνται πληρότητας, είτε λόγω πλημμελούς καταχώρησης στη βάση δεδομένων είτε διότι οι αιτούντες/ούσες αποκάλυψαν εκ των υστέρων (δηλ. κατά τη διάρκεια της συνέντευξης και όχι κατά την αρχική καταγραφή) τυχόν ευαλωτότητες. Ενώ, παράλληλα, οι παρακάτω ευαλωτότητες ενδέχεται να μην αποτελούν τον κύριο λόγο απονομής προσφυγικού καθεστώτος ή επικουρικής προστασίας.

Πίνακας 6: Αριθμός παροχής ασύλου σε υπηκόους τρίτων χωρών λόγω ευαλωτότητας σχετιζόμενης με βασανιστήρια, βιασμό ή άλλες μορφές ψυχολογικής, σωματικής ή σεξουαλικής βίας ή εκμετάλλευσης ανά φύλο, έτος και απονεμηθέν καθεστώς (άσυλο και επικουρική προστασία) (2018-2025, Υπηρεσία Ασύλου)

	Χορήγηση προσφυγικού καθεστώτος		Χορήγηση επικουρικής προστασίας	
	Άνδρες	Γυναίκες	Άνδρες	Γυναίκες
2018	106	46	17	8
2019	82	36	3	1
2020	67	41	2	10
2021	19	44	2	4
2022	29	50	2	2
2023	63	293	0	4
2024	558	797	9	9
2025	905	1030	122	22

Πίνακας 7: Ποσοστό γυναικών που λαμβάνουν άσυλο για λόγους ευαλωτότητας σχετιζόμενης με βασανιστήρια, βιασμό ή άλλες μορφές ψυχολογικής, σωματικής ή σεξουαλικής βίας ή εκμετάλλευσης σε σχέση με τον συνολικό αριθμό γυναικών που έχουν αιτηθεί άσυλο στην Ελλάδα (2018-2025, Υπηρεσία Ασύλου)

	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025
Χορήγηση προσφυγικού καθεστώτος	46	36	41	44	50	293	797	1030
Χορήγηση επικουρικής προστασίας	8	1	10	4	2	4	9	22
Συνολικός αριθμός γυναικών αιτουσών άσυλο	21.727	25.513	12.725	6.707	8.301	16.805	19.309	13.629
Ποσοστό γυναικών που έλαβαν άσυλο ή επικουρική προστασία επί του συνόλου των γυναικών αιτουσών άσυλο	0,2%	0,1%	0,4%	0,7%	0,6%	1,8%	4,2%	7,7%

Λαμβάνοντας υπόψη τους περιορισμούς που ενέχουν τα στοιχεία της Υπηρεσίας Ασύλου, στον παραπάνω πίνακα παρατηρούμε μια έντονα ανοδική τάση στην αναγνώριση ευαλωτότητας γυναικών αιτουσών άσυλο τα τελευταία έτη, ιδίως μετά το 2022. Το ποσοστό ανέρχεται σε 1,8% το 2023, υπερδιπλασιάζεται σε 4,2% το 2024 και φθάνει στο 7,7% το 2025. Η αύξηση αυτή δεν φαίνεται να συνδέεται απλώς με τη μεταβολή του συνολικού αριθμού των γυναικών αιτουσών άσυλο -ο οποίος παρουσιάζει διακυμάνσεις-, αλλά κυρίως με σημαντική ενίσχυση των αναγνωρίσεων προσφυγικού καθεστώτος για λόγους ευαλωτότητας.

Τέλος, στον Πίνακα 8 αποτυπώνεται μια θεαματική αύξηση στις αναγνωρίσεις διεθνούς προστασίας λόγω ευαλωτότητας που συνδέεται με εμπορία ανθρώπων μετά το 2022, με σαφή έμφυλη διάσταση.

Πίνακας 8: Αριθμός παροχής άσυλου σε υπηκόους τρίτων χωρών λόγω ευαλωτότητας σχετιζόμενης με εμπορία ανθρώπων ανά φύλο, έτος και απονεμηθέν καθεστώς (άσυλο και επικουρική προστασία) (2018-2025, Υπηρεσία Ασύλου)

	Χορήγηση προσφυγικού καθεστώτος		Χορήγηση επικουρικής προστασίας	
	Άνδρες	Γυναίκες	Άνδρες	Γυναίκες
2018	0	0	0	1
2019	0	2	0	0

2020	0	1	0	0
2021	0	1	0	0
2022	1	0	0	0
2023	5	14	0	0
2024	11	59	1	0
2025	20	113	2	0

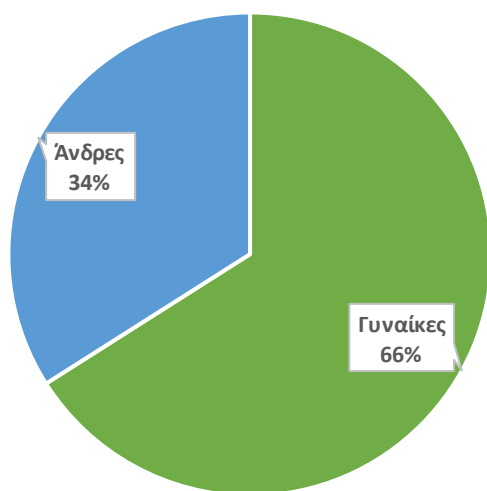
Κατά την περίοδο 2018-2021, οι σχετικές χορηγήσεις παρουσιάζονται εξαιρετικά περιορισμένες και σποραδικές, με μονοψήφιους αριθμούς και σχεδόν αποκλειστικά γυναίκες δικαιούχους. Από το 2023 καταγράφεται απότομη άνοδος, η οποία κορυφώνεται το 2025, όταν οι χορηγήσεις προσφυγικού καθεστώτος φθάνουν τις 133 περιπτώσεις συνολικά, εκ των οποίων η συντριπτική πλειονότητα αφορά γυναίκες.

6.ΒΙΑ ΚΑΙ ΠΑΡΕΝΟΧΛΗΣΗ ΣΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑ

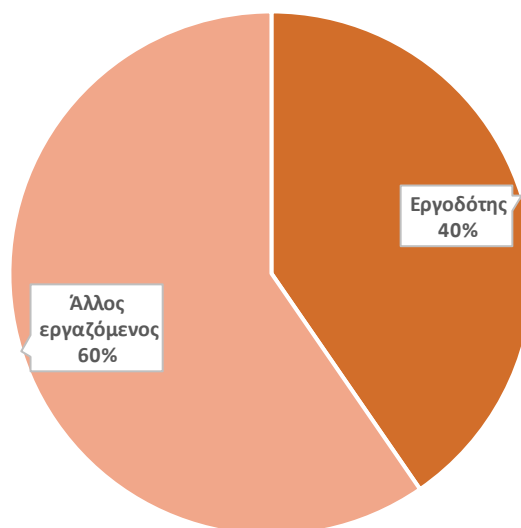
Το Αυτοτελές Τμήμα για την παρακολούθηση της βίας και παρενόχλησης στην εργασία του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας προχωρά σε ετήσια βάση στη συγκέντρωση και δημοσίευση στατιστικών δεδομένων αναφορικά με τα πεπραγμένα του έτους,¹⁰ ακολουθώντας την κύρωση της Σύμβασης 190 της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας για την εξάλειψη της βίας και παρενόχλησης στον κόσμο της εργασίας (παρ. 1, άρ. 16 του Ν.4808/2021).

Σύμφωνα με την 4^η Ετήσια Έκθεση που αφορά στο διάστημα 01/01/2024 έως τις 31/12/2024, ο όγκος των αιτήσεων που κλήθηκαν να διαχειριστούν οι Υπηρεσίες Επιθεώρησης Εργασιακών Σχέσεων σε όλη τη χώρα αυξήθηκε σε σχέση με το προηγούμενο έτος περισσότερο από 38%, μιας που κατατέθηκαν 318 υποθέσεις, 354 προσφεύγοντα άτομα.

Γράφημα: Προσφεύγοντα άτομα σχετικά με περιστατικά βίας και παρενόχλησης στην εργασία ανά φύλο (2024)

Γράφημα: Θέση καταγγελλόμενων για περιστατικά βίας και παρενόχλησης στην εργασία (2024)

Η πλειονότητα των θυμάτων ήταν γυναίκες (66% γυναίκες -233-, 120 άνδρες, ενώ για πρώτη χρονιά ένα τρανς άτομο προχώρησε σε καταγγελία για σεξουαλική

¹⁰<https://www.sepe.gov.gr/organismos/ektheseis-pepragmenon/ektheseis-pepragmenon-parakolouthisis-tis-vias-kai-tis-parenochlisis-stin-ergasia/>

παρενόχληση), ενώ η πλειονότητα των δραστών άνδρες (70%, 280 στο σύνολο των 401 καταγγελλόμενων ατόμων). Τα περιστατικά βίας, λεκτικής, σωματικής και ηθικής και ψυχολογικής παρενόχλησης αποτελούν το 88% των καταγγελλόμενων υποθέσεων (280), εκ των οποίων τα 46 αφορούν άσκηση σωματικής βίας. Τα περιστατικά σεξουαλικής παρενόχλησης υπερδιπλασιάστηκαν το 2024 σε σχέση με το 2023, καθώς από 12 ανήλθαν σε 38, αποτελώντας το 12% των καταγγελλόμενων υποθέσεων. Στο σύνολο των 38 αυτών περιστατικών, οι δράστες ήταν στο σύνολό τους άνδρες, ενώ τα θύματα ήταν σε ποσοστό 89% γυναίκες.

Αναφορικά με τη θέση του καταγγελλόμενου, στο 40% των υποθέσεων ο καταγγελλόμενος είναι ο εργοδότης/νόμιμος εκπρόσωπος της επιχείρησης (162 άτομα) και στο 60% των υποθέσεων ο καταγγελλόμενος είναι ο προϊστάμενος/υπεύθυνος ή κάποιος συνάδελφος του θύματος (239 άτομα) (βλ. Γράφημα 23). Οι κλάδοι δραστηριότητας των καταγγελλόμενων επιχειρήσεων κατά φθίνουσα σειρά έχουν ως εξής: χονδρικό και λιανικό εμπόριο, ξενοδοχεία, εστίαση, υγεία, βιομηχανία τροφίμων, υπηρεσίες προστασίας, υπηρεσίες καθαρισμού εξωτερικών χώρων και άλλα.

Τέλος, αναφορικά με την έκβαση των καταγγελιών, στην Έκθεση καταγράφονται τα εξής στοιχεία:¹¹ στην πλειονότητα των υποθέσεων έχει γίνει σύσταση για προσφυγή στα δικαστήρια (39%, 124 υποθέσεις), 99 υποθέσεις επιλύθηκαν εξωδικαστικά (31,1%), σε 31 υποθέσεις επιβλήθηκαν διοικητικές κυρώσεις (9,8%), με το συνολικό ύψος των επιβληθέντων ποσών να ανέρχεται στα 57.600€, ενώ 21 υποθέσεις ματαιώθηκαν (6,6%).

¹¹ Τη στιγμή που εκδίδονταν η 4^η Ετήσια Έκθεση του Αυτοτελούς Τμήματος (Μάρτιος 2025), εκκρεμούσε η ολοκλήρωση 43 υποθέσεων, 13,5% του συνόλου.

Ε2.ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΔΙΚΤΥΟΥ ΔΟΜΩΝ

Τα δεδομένα που παρουσιάζονται στην παρούσα 6^η Ετήσια Έκθεση βασίζονται στην ανάλυση των στατιστικών στοιχείων που αντλήθηκαν από την βάση δεδομένων που τηρεί η ΓΓΙΑΔ (στοιχεία που καταχωρούνται για την 24ωρη Τηλεφωνική Γραμμή βοήθειας SOS 15900, τα Συμβουλευτικά Κέντρα και τους Ξενώνες Φιλοξενίας του Δικτύου Δομών της ΓΓΙΑΔ).

Τον Νοέμβριο του 2025, εγκαινιάστηκε η λειτουργία του Συμβουλευτικού Κέντρου Υποστήριξης Γυναικών Θυμάτων Βίας του Δήμου Ξάνθης, «Ζωή Δαλακλίδου», το οποίο εντάσσεται στο πανελλαδικό δίκτυο δομών της Γενικής Γραμματείας Ισότητας των Φύλων για την πρόληψη και αντιμετώπιση όλων των μορφών βίας κατά των γυναικών. Το Κέντρο φέρει το όνομα της Ζωής Δαλακλίδου, ως φόρο τιμής στη μνήμη της, αποτελώντας μια ζωντανή παρακαταθήκη και ένα διαρκές μήνυμα ευαισθητοποίησης απέναντι στη βία κατά των γυναικών.

Συμβουλευτικά Κέντρα¹²

¹² Στην Ετήσια Έκθεση δεν αναλύονται τα χαρακτηριστικά των «Τρίτων Προσώπων» που έλαβαν κυρίως χρήσιμη ενημέρωση από τα ΣΚ του Δικτύου Δομών της ΓΓΙΑΔ.

Το έτος 2025 υποστηρίχθηκαν από τα 45 Συμβουλευτικά Κέντρα (ΣΚ) του Δικτύου της ΓΓΙΑΔ ανά την Ελλάδα συνολικά **4420** γυναίκες επιζώσες βίας και πολλαπλών διακρίσεων, οι οποίες έλαβαν συμβουλευτική υποστήριξη καθώς και 335 άτομα που έλαβαν χρήσιμη ενημέρωση. Η συντριπτική πλειονότητα των εξυπηρετούμενων (ποσοστό 89%) απευθύνθηκε στα ΣΚ για ζητήματα έμφυλης βίας, έναντι 11% που αφορούσε περιπτώσεις πολλαπλών διακρίσεων.

Πίνακας 1 : ΕΞΥΠΗΡΕΤΟΥΜΕΝΕΣ & ΤΡΙΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ στα ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ (Χρονική περίοδος 01-01-2025 έως 31-12-2025)

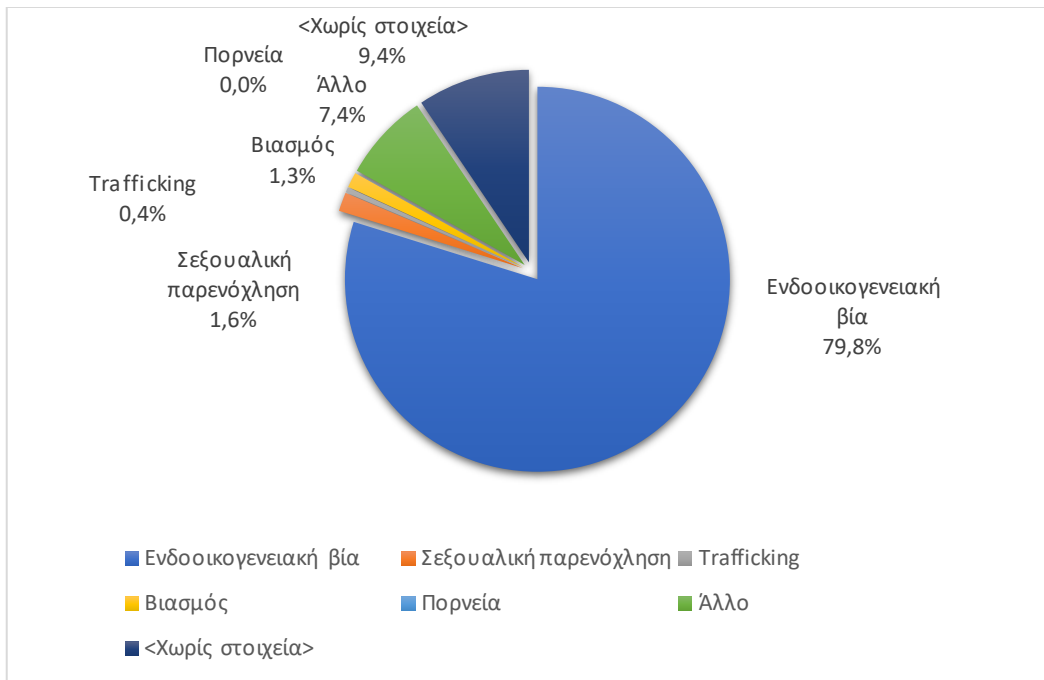
	Αυτοπροσώπως	Τρίτα Πρόσωπα	Σύνολο
Έντυπα υποδοχής	4.420	335	4.755

Πίνακας 2 : ΕΞΥΠΗΡΕΤΟΥΜΕΝΕΣ & ΤΡΙΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ στα ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ (Χρονική περίοδος 01-01-2025 έως 31-12-2025)

	Έμφυλη Βία	Πολλαπλές Διακρίσεις	Σύνολο
Έντυπα υποδοχής	4.242	513	4.755

Βασικές πηγές πληροφόρησης των ωφελούμενων γυναικών για τις εξειδικευμένες υπηρεσίες των Συμβουλευτικών Κέντρων του Δικτύου ήταν σε ποσοστό **41% κάποιος άλλος φορέας** και σε ποσοστό **18% η Τηλεφωνική Γραμμή Υποστήριξης SOS 15900**. Το 13% των εξυπηρετούμενων ενημερώθηκε από φιλικό ή γνωστό πρόσωπο, το 12% ενημερώθηκε από το διαδίκτυο και το 7% από άλλη εξυπηρετούμενη. Η γεωγραφική κατανομή των νέων εξυπηρετούμενων στην ελληνική επικράτεια έδειξε ότι το μεγαλύτερο ποσοστό (6,2%) απευθύνθηκε στο **Συμβουλευτικό Κέντρο Θεσσαλονίκης**. Ακολουθούν τα **Συμβουλευτικά Κέντρα της Αττικής** (Αθήνα, Πειραιάς, Κερατσίνι-Δραπετσώνα και Χαλάνδρι), καθώς και τα Κέντρα του **Ηρακλείου** (3,4%), της **Πάτρας** (3,2%) και της **Λάρισας** (3,1%).

Γράφημα 1: Είδος βίας που καταγγέλθηκε από τις εξυπηρετούμενες γυναίκες (01-01-2025 έως 31-12-2025)

Το επικρατέστερο είδος έμφυλης βίας¹³ ήταν η ενδοοικογενειακή βία (79,8%). Πολύ λιγότερες ήταν οι γυναίκες που ανέφεραν σεξουαλική παρενόχληση (1,6%) και βιασμό (1,3%), ενώ υπήρχαν και 21 περιπτώσεις trafficking (0,4%). Το 7,4% των εξυπηρετούμενων γυναικών ανέφερε κάποιο άλλο είδος βίας, ενώ το 9% δεν έδωσε αυτά τα στοιχεία (βλ. Γράφημα 1).

Όσον αφορά την οικογενειακή κατάσταση των ωφελούμενων γυναικών, σε ποσοστό 42,1% δήλωσαν ότι είναι έγγαμες, σε ποσοστό 16,5% ανύπαντρες και το 4,8% ανύπαντρες με τέκνα. Ποσοστό 14,8% ανέφερε ότι είναι διαζευγμένες, το 10% ότι βρίσκεται σε διάσταση, το 2,9% ότι τελεί σε συμβίωση και το 3,4% ότι είναι χήρες, ενώ το 5,1% δεν παρείχε σχετικά στοιχεία. Επιπλέον, από το σύνολο των ωφελούμενων γυναικών το 70% δήλωσε ότι έχει τέκνο ή τέκνα, το 7,8% ότι δεν έχει, ενώ το 22,3% δεν έδωσε σχετικές πληροφορίες.

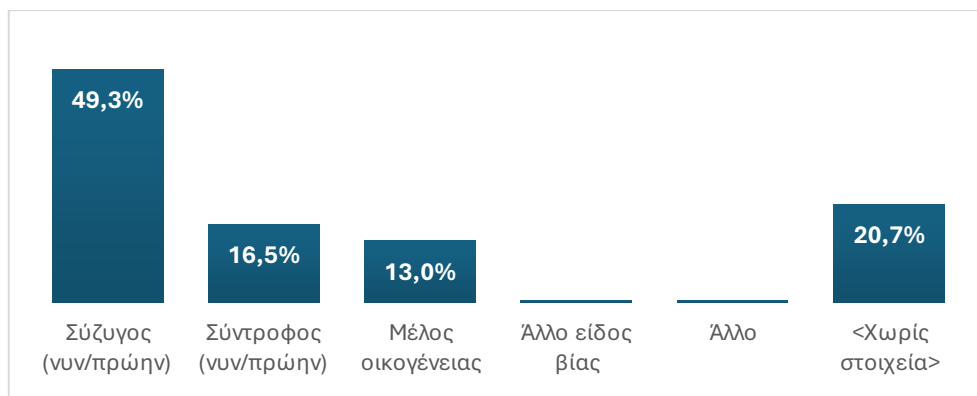
Αναφορικά με τις ηλικιακές ομάδες των ωφελούμενων γυναικών, το μεγαλύτερο ποσοστό (31,4%) αφορά γυναίκες ηλικίας 36-45 ετών. Ακολουθούν οι ηλικιακές ομάδες 46-55 ετών (22,2%) και 26-35 ετών (17,8%). Ποσοστό 7,5% των ωφελούμενων ήταν νεαρά κορίτσια έως 25 ετών, 10,2% ήταν γυναίκες άνω των 60

¹³ Η ανάλυση αφορά περιστατικά έμφυλης βίας και όχι πολλαπλών διακρίσεων

ετών και **6% γυναίκες ηλικίας 56-60 ετών**. Τέλος, το 4,9% δεν παρείχε σχετικά στοιχεία.

Η **σχέση επιζώσας - δράστη**, όπως δηλώθηκε, ήταν κυρίως **συζυγική (49,3%)** και ακολούθως συντροφική (16,5%), ενώ σε ποσοστό 13,0% αφορούσε κακοποίηση από άλλο μέλος της οικογένειας (βλ. Γράφημα 2).

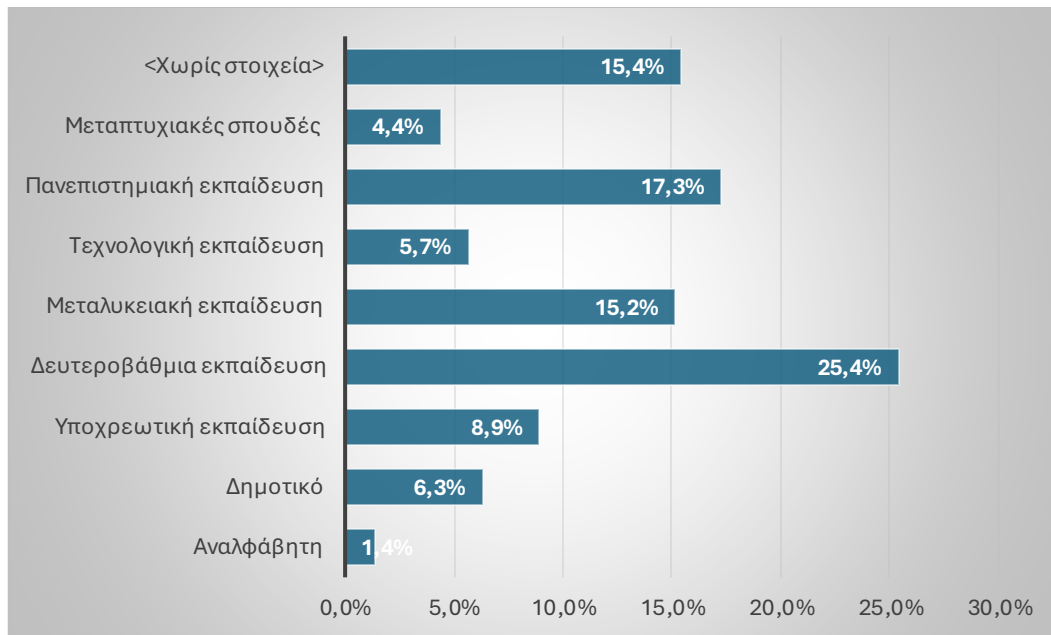
Γράφημα 2: Σχέση επιζώσας-δράστη (01-01-2025 έως 31-12-2025)

Το 2025, το **86,5% των ωφελούμενων γυναικών ανέφεραν ότι έχουν Ελληνική υπηκοότητα**, 11,9 % ήταν γυναίκες πρόσφυγες και μετανάστριες που ζουν στην Ελλάδα, ενώ το 1,6% δεν παρείχε σχετικά στοιχεία.

Όσον αφορά το **εκπαιδευτικό επίπεδο** των ωφελούμενων γυναικών κατά την περίοδο αναφοράς, το **μεγαλύτερο ποσοστό (25,4%) δήλωσε ότι έχει ολοκληρώσει τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση**. Ακολουθούν η ωφελούμενες με **πανεπιστημιακή εκπαίδευση (17,3%)** και **μεταλυκειακή εκπαίδευση (15,2%)**, ενώ μικρότερα ποσοστά καταγράφηκαν για την υποχρεωτική εκπαίδευση (8,9%), την τεχνολογική εκπαίδευση (5,7%) και την ολοκλήρωση του δημοτικού (6,3%). Επιπλέον, το 4,4% δήλωσε ότι διαθέτει μεταπτυχιακό τίτλο σπουδών, ενώ το 1,4% δεν είχε λάβει βασική εκπαίδευση. Τέλος, το 15,4% δεν παρείχε σχετικά στοιχεία (βλ. Γράφημα 3).

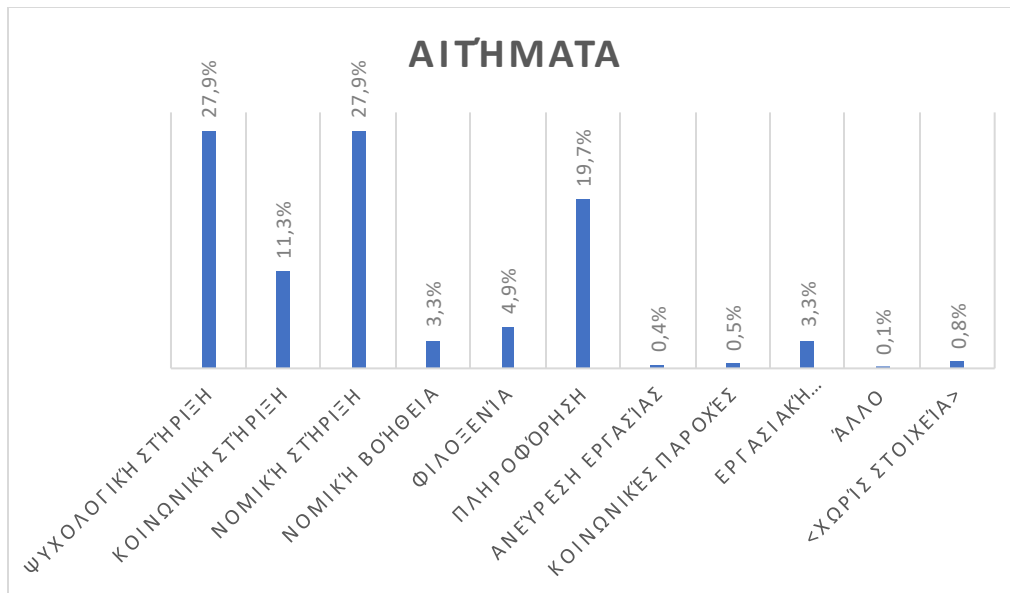
Γράφημα 3: Επίπεδο εκπαίδευσης ωφελούμενων γυναικών (01-01-2025 έως 31-12-2025)

Αναφορικά με τις διακρίσεις που ανέφεραν οι ωφελούμενες γυναίκες, **σχεδόν 4 στις 10 δήλωσαν πως υφίστανται διακρίσεις λόγω ανεργίας (38,5%)**. Αρκετά μικρότερα ποσοστά ανέφεραν διακρίσεις λόγω μονογονεϊκότητας (3,1%), λόγω μεταναστευτικής ιδιότητας (2,2%), προσφυγικής ιδιότητας (1,5%) ή αναπηρίας (1,5%), ενώ το 0,5% ανέφερε διακρίσεις ως γυναίκες Ρομά. Ποσοστό 4,1% ανέφερε κάποια άλλη μορφή διάκρισης. Τέλος, σχεδόν οι μισές (48,6%) δεν ανέφεραν κάποια διάκριση.

Οι ωφελούμενες γυναίκες στα Συμβουλευτικά Κέντρα του Δικτύου Δομών της ΓΓΙΑΔ, ανά την Ελλάδα την περίοδο αναφοράς, αναζήτησαν σε ίδιο ποσοστό **νομική (27,9%) και ψυχολογική στήριξη/συμβουλευτική (27,9%)**. Ακολουθούν τα αιτήματα για χρήσιμη πληροφόρηση (19,7%) και κοινωνική στήριξη (11,3%). Ποσοστό 4,9% των αιτημάτων αφορούσε φιλοξενία στους Ξενώνες Φιλοξενίας του Δικτύου Δομών της ΓΓΙΑΔ, ενώ ίδιο ποσοστό αιτημάτων (3,3%) αφορούσε την παροχή εργασιακής συμβουλευτικής και την παροχή νομικής βοήθειας (βλ. Γράφημα 4).

Γράφημα 4: Αιτήματα από ωφελούμενες γυναίκες (01-01-2025 έως 31-12-2025)

Ξενώνες Φιλοξενίας

Την περίοδο αναφοράς στους Ξενώνες Φιλοξενίας (ΞΦ) του Δικτύου **φιλοξενήθηκαν 531 άτομα: 293 γυναίκες και 238 παιδιά**. Με βάση την ημερομηνία εισόδου εντός του εξεταζόμενου χρονικού διαστήματος, καταγράφηκαν **246 νέες υποδοχές για φιλοξενία**. Κατά την ίδια περίοδο, **161 γυναίκες και 167 παιδιά αποχώρησαν από τους Ξενώνες**, κατευθυνόμενα προς ασφαλή προορισμό της επιλογής τους. Σε ό,τι αφορά τα αιτήματα για φιλοξενία, η έμφυλη βία σε βάρος των γυναικών αποτέλεσε την κύρια αιτία εισαγωγής, αντιπροσωπεύοντας το 78,5% (193) των αιτημάτων, έναντι ποσοστού 21,5% (53), το οποίο αφορούσε περιστατικά πολλαπλών διακρίσεων.

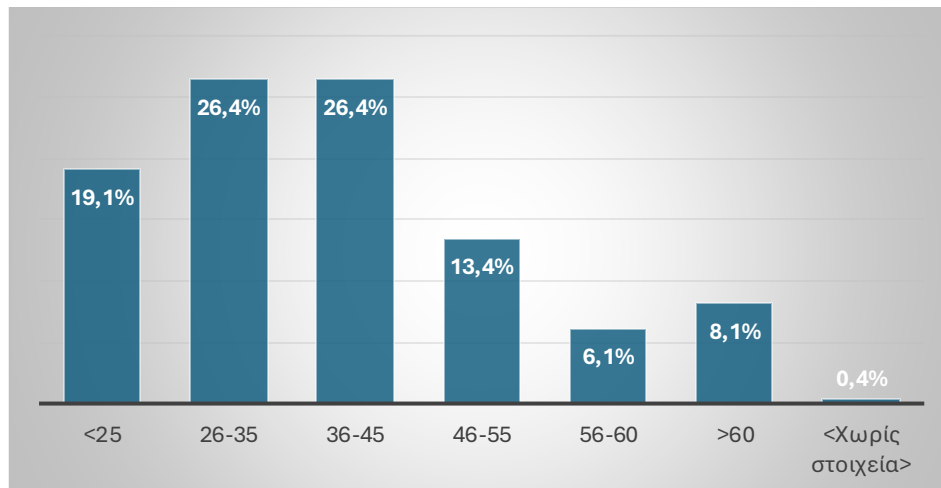
Οι Ξενώνες Φιλοξενίας που κατέγραψαν το υψηλότερο ποσοστό νέων υποδοχών κατά την περίοδο αναφοράς ήταν οι **Ξενώνες των Χανίων (15,6%)** και της **Πάτρας (10,9%)**. Ακολούθησαν ο Ξενώνας του ΕΚΚΑ στη **Θεσσαλονίκη (8,5%)**, καθώς και οι **Ξενώνες του Βόλου και του Ηρακλείου Κρήτης (8,1%)**. Ποσοστό **7,6%** καταγράφηκε τόσο στον Ξενώνα του **Δήμου Αθηναίων** όσο και στον Ξενώνα του ΕΚΚΑ στην **Αττική**, ενώ ο Ξενώνας της Κομοτηνής συγκέντρωσε ποσοστό 7,1% επί του συνόλου των νέων φιλοξενιών. Η κατανομή των φιλοξενιών καταδεικνύει αυξημένη συγκέντρωση περιστατικών σε μεγάλα αστικά κέντρα και σε περιφερειακές ενότητες με διευρυμένη πληθυσμιακή και γεωγραφική κάλυψη. Παράλληλα, η σημαντική συμμετοχή

Ξενώνων της περιφέρειας αναδεικνύει τον καθοριστικό ρόλο του Δικτύου στην εξασφάλιση φιλοξενίας και την άμεση ανταπόκριση σε τοπικές ανάγκες προστασίας και υποστήριξης των ωφελούμενων γυναικών και των παιδιών τους.

Οι φιλοξενούμενες γυναίκες την περίοδο αναφοράς δήλωσαν σε **ποσοστό το 70,7% ότι έχουν παιδιά** και σε ποσοστό 14,6 % ότι δεν έχουν. Από το σύνολο των 238 φιλοξενούμενων παιδιών, την περίοδο αναφοράς 52,6% ήταν κορίτσια έως 18 ετών και 47,4% αγόρια έως 12 ετών.

Αναφορικά με τις ηλικιακές ομάδες των φιλοξενούμενων γυναικών την περίοδο αναφοράς, **σχεδόν 1 στις 2 (52,8%) ήταν μεταξύ 26-45 ετών**. Συγκεκριμένα ποσοστό 26,4% ήταν μεταξύ 26-35 και ίδιο ποσοστό μεταξύ 36-45. Το **19,1% των φιλοξενούμενων, σχεδόν 1 στις 5, ήταν νεαρά κορίτσια έως 25 ετών**, το 14% άνηκε στην ηλικιακή ομάδα 46-55 ετών, το 8,1% ήταν γυναίκες άνω των 60 ετών, ενώ το 6,1% γυναίκες μεταξύ 56-60.

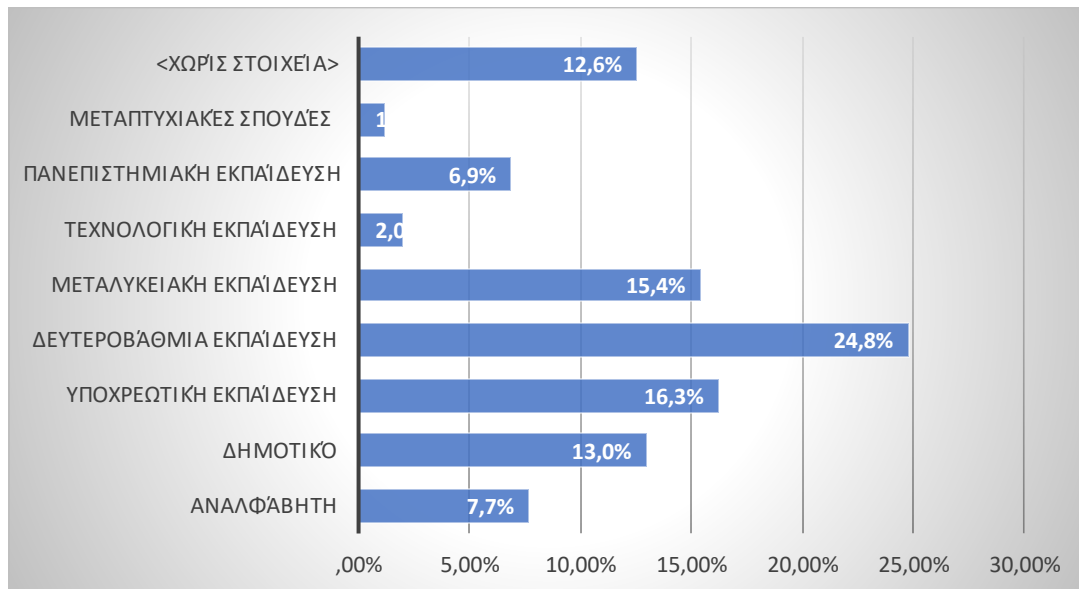
Γράφημα 1: Ηλικιακές ομάδες φιλοξενούμενων γυναικών (01-01-2025 έως 31-12-2025)

Όσον αφορά το επίπεδο εκπαίδευσης, το μεγαλύτερο ποσοστό των φιλοξενούμενων γυναικών είχε ολοκληρώσει τη **δευτεροβάθμια εκπαίδευση (24,8%)**, ενώ ένα ποσοστό της τάξης του **16,3% είχε ολοκληρώσει την υποχρεωτική εκπαίδευση**. Το **15,4% είχε μεταλυκειακή εκπαίδευση**, **13% είχε ολοκληρώσει το δημοτικό**. Ποσοστό **6,9% είχε πανεπιστημιακή εκπαίδευση** και **2% τεχνολογική εκπαίδευση**. Το **7,7%**

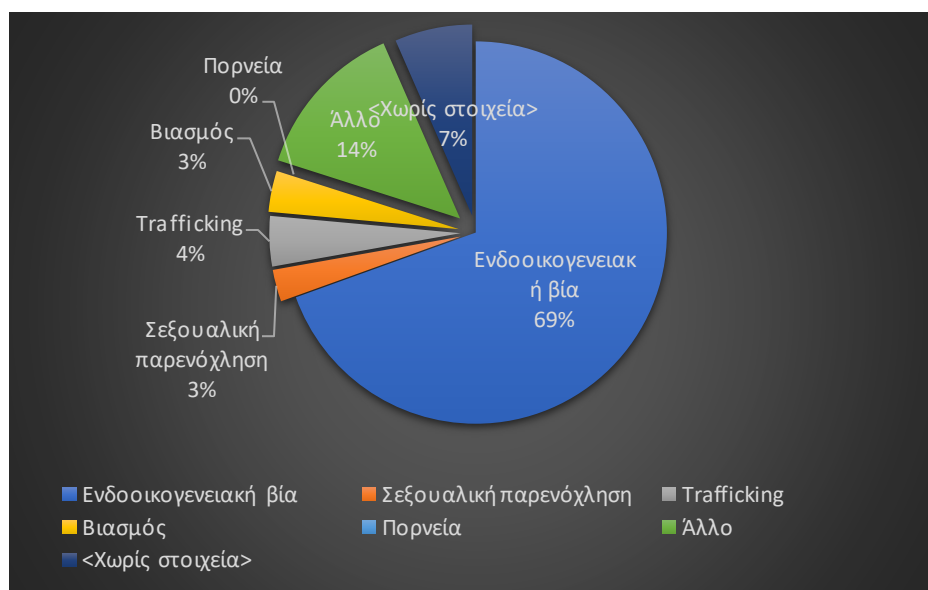
δήλωσε ότι είναι αναλφάβητες, ενώ, το 12,6% δεν έδωσε αυτά τα στοιχεία (βλ. Γράφημα 2).

Γράφημα 2: Επίπεδο εκπαίδευσης φιλοξενούμενων (01-01-2025 έως 31-12-2025)

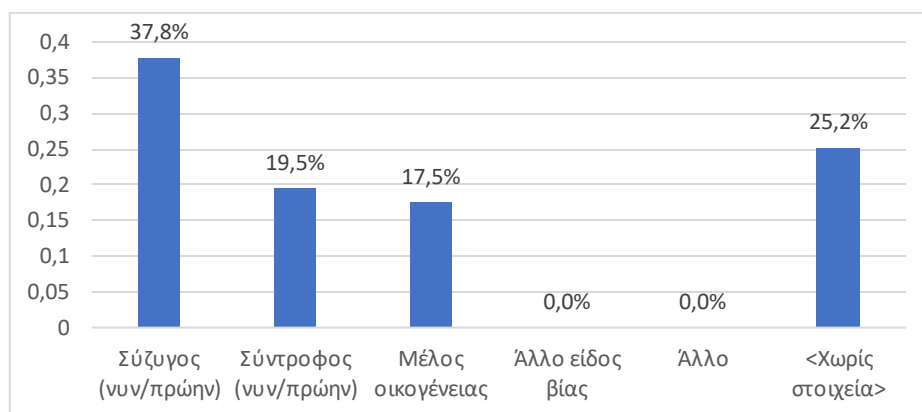
Το επικρατέστερο είδος βίας και για το έτος 2025 στους Ξενώνες Φιλοξενίας ήταν η **ενδοοικογενειακή βία (69,5%)**. Ακολουθούν με σημαντικά μικρότερα ποσοστά, οι φιλοξενίες θυμάτων trafficking (4.2%), βιασμού (3,5%) και σεξουαλικής παρενόχλησης.

Γράφημα 4: Είδος βίας που καταγγέλλεται από φιλοξενούμενες γυναίκες

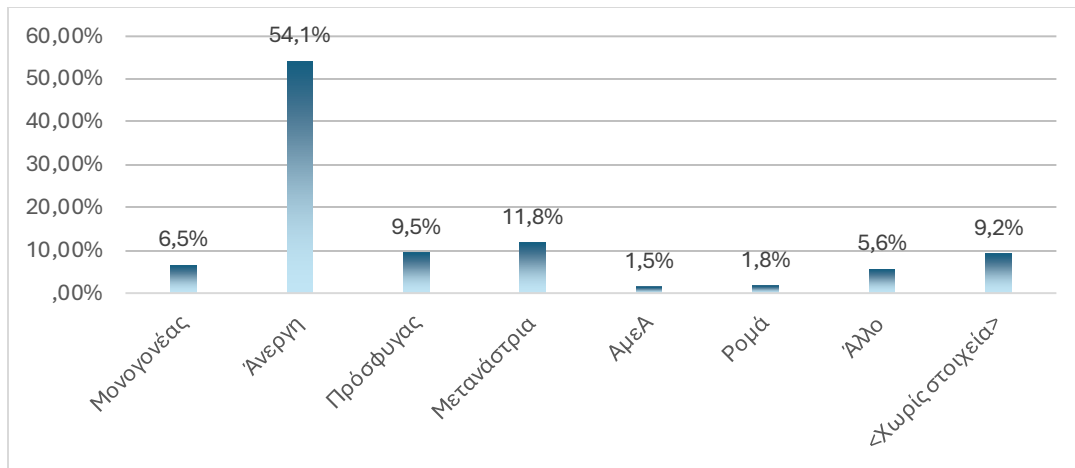
Όσον αφορά τη **σχέση τους με τον δράστη**, σχεδόν **4 στις 10 φιλοξενούμενες γυναίκες ανέφεραν ως δράστη τον νυν ή πρώην σύζυγο (37,8%)**, και σχεδόν 1 στις 5 (19,5%) τον σύντροφο (νυν/πρώην), ενώ ποσοστό 17,5% δήλωσε ότι ο δράστης ήταν κάποιο άλλο μέλος της οικογένειας (βλ. Γράφημα 5).

Γράφημα 5: Σχέση επιζήσασας-δράστη (01-01-2025 έως 31-12-2025)

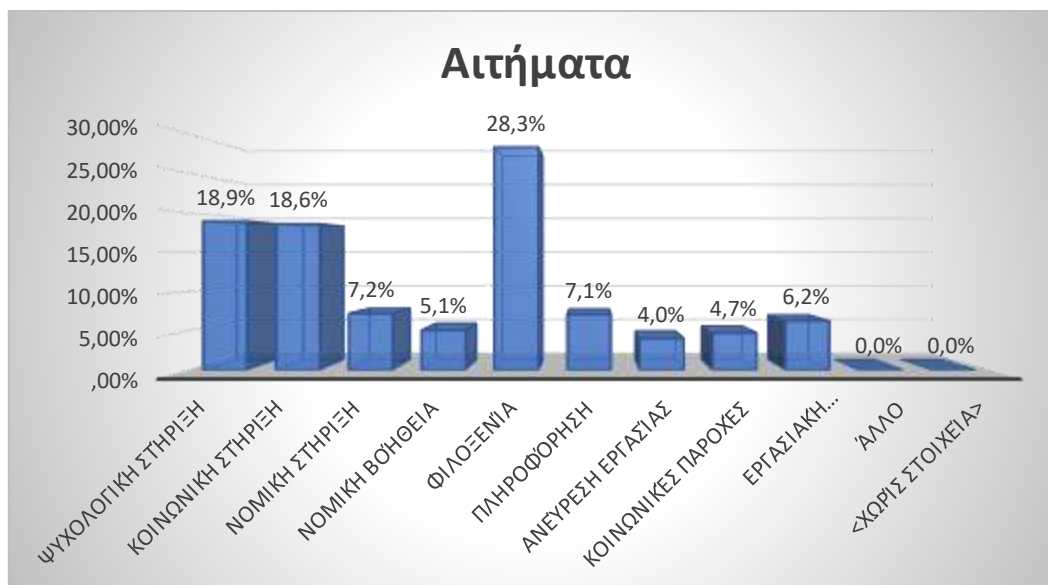
Αναφορικά με τις πολλαπλές διακρίσεις που ανέφεραν οι φιλοξενούμενες γυναίκες, την περίοδο αναφοράς, λίγο περισσότερες από τις μισές (54,1%) ανέφεραν ως διάκριση την κατάσταση απασχόλησης τους, συγκεκριμένα την **ανεργία**. Ποσοστό **11,8%** ανέφερε ως διάκριση τη μεταναστευτική τους κατάσταση και **9,5%** την **προσφυγική τους ιδιότητα**. Το 6,5% δήλωσε ότι υφίσταται διάκριση λόγω μονογονεϊκότητας, 1,8% επειδή είναι Ρόμα και 1,5% ότι λόγω αναπηρίας. Τέλος, ένα ποσοστό 9,2% ανέφερε κάποια άλλη μορφή διάκρισης (Γράφημα 6).

Γράφημα 6: Πολλαπλές διακρίσεις κατά των Φιλοξενούμενων Γυναικών (01-01-2025 έως 31-12-2025)

Το 2025, τα αιτήματα των φιλοξενούμενων γυναικών αφορούσαν σε ποσοστό **28,3%** τη συνέχιση της φιλοξενίας των ιδίων και των παιδιών τους, σε ποσοστό **18,9%** την ψυχολογική τους στήριξη, σε ποσοστό **18,6%** την κοινωνική τους υποστήριξη και σε ποσοστό **7,2%** την νομική τους στήριξη. Ποσοστό **7,1%** των αιτημάτων αφορούσε χρήσιμη ενημέρωση, **6,2%** εργασιακή συμβουλευτική, **4%** την ανεύρεση εργασίας, **5%** αφορούσε νομική βοήθεια και **4,7%** την αναζήτηση κοινωνικών παροχών (Γράφημα 7).

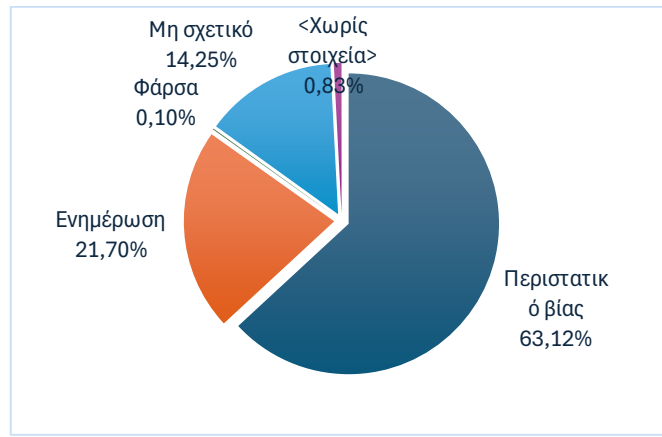
Γράφημα 7: Αιτήματα από γυναίκες φιλοξενούμενες (01-01-2025 έως 31-12-2025)

Γραμμή Υποστήριξης SOS 15900

Το 2025 καταγράφηκαν συνολικά **6.773**¹⁴ κλήσεις, εκ των οποίων οι **4.275** αφορούσαν «**περιστατικά βίας**» και οι 1.470 παροχή χρήσιμης ενημέρωσης (βλ, Γράφημα1). Από το σύνολο των κλήσεων που αφορούσαν περιστατικά βίας, το **63,1%** προερχόταν από **γυναίκες ωφελούμενες**, ενώ το **21,7%** αφορούσε κλήσεις από **τρίτα πρόσωπα**.

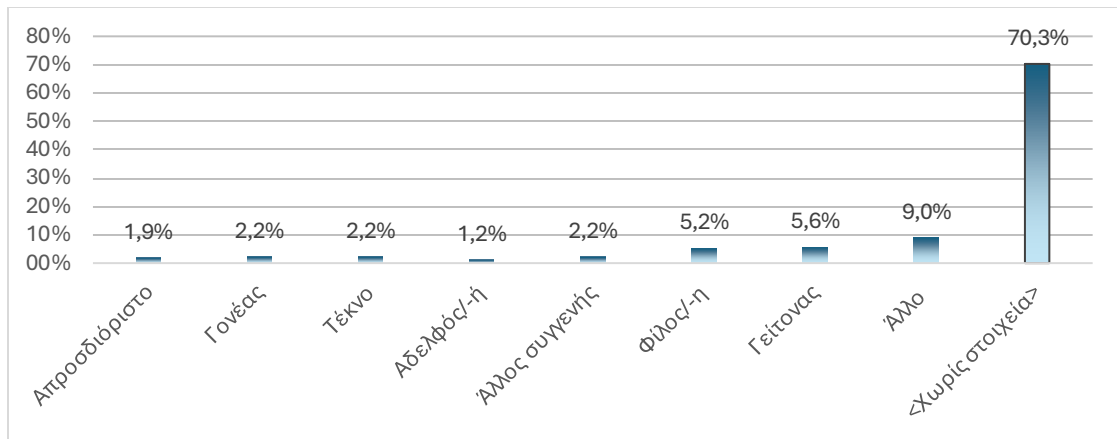
Γράφημα 1: Είδος κλήσης (01-01-2025 έως 31-12-2025)

Τα **τρίτα πρόσωπα** που κάλεσαν την 24ωρη Τηλεφωνική Γραμμή βοήθειας SOS 15900 για το διάστημα αναφοράς, ήταν σε ποσοστό **5,6%** **γείτονας/γειτόνισσα**, **5,2%** **φίλος/-η**, σε ποσοστό 2,2% γονέας, σε ίδιο ποσοστό (2,2%) τέκνο και άλλο συγγενικό πρόσωπο (2,2%), ενώ ακολουθούν με μικρότερα ποσοστά οι κλήσεις από αδερφό/η της επιζώσας (1,2%). Ποσοστό 9% των κλήσεων προέρχονταν από «άλλο» άτομο, ενώ για το 70,3% των κλήσεων από τρίτα πρόσωπα δεν δόθηκαν σχετικά στοιχεία(βλ. Γράφημα 2).

Γράφημα 2: Τρίτα Πρόσωπα που κάλεσαν τη Γραμμή 15900 (01-01-2025 έως 31-12-2025)

¹⁴ Επισημαίνεται ότι τα παρόντα στατιστικά στοιχεία δεν αποτυπώνουν το σύνολο των κλήσεων προς τη Γραμμή 15900, καθώς, λόγω της κυβερνοεπίθεσης που έπληξε τη βάση δεδομένων της ΕΕΤΑΑ τον Μάρτιο του 2025, καταστράφηκαν τα δεδομένα του μηνός Φεβρουαρίου. Το τεχνικό ζήτημα αντιμετωπίστηκε και αποκαταστάθηκε με τη δημιουργία νέας βάσης δεδομένων, ωστόσο, δεν κατέστη δυνατή η ανάκτηση των ανωτέρω στοιχείων.

Από το σύνολο των κλήσεων που καταγράφηκαν κατά την περίοδο αναφοράς, σχεδόν **3 στις 4**, ποσοστό **71,3%** κάλεσε για **1η φορά**, **6,3%** για **2η φορά** και **1,7%** **3η ή 4η φορά**, ενώ το 20,7% δεν παρείχε πληροφορίες σχετικά με προηγούμενες κλήσεις. Οι ωφελούμενες που επικοινωνήσαν για πρώτη φορά, ανέφεραν πως πληροφορήθηκαν για τη λειτουργία της Γραμμής κυρίως μέσω διαδικτύου (9,1%). Ακολούθως ανέφεραν σαν πηγή ενημέρωσης κάποιον άλλο φορέα (2,9%), την τηλεόραση (2,6%) και κάποιο γνωστό τους πρόσωπο (2,1%), ενώ ένα **ιδιαίτερα υψηλό ποσοστό (82,9%) δεν ανέφερε την πηγή ενημέρωσής του κατά τη διάρκεια της κλήσης.**

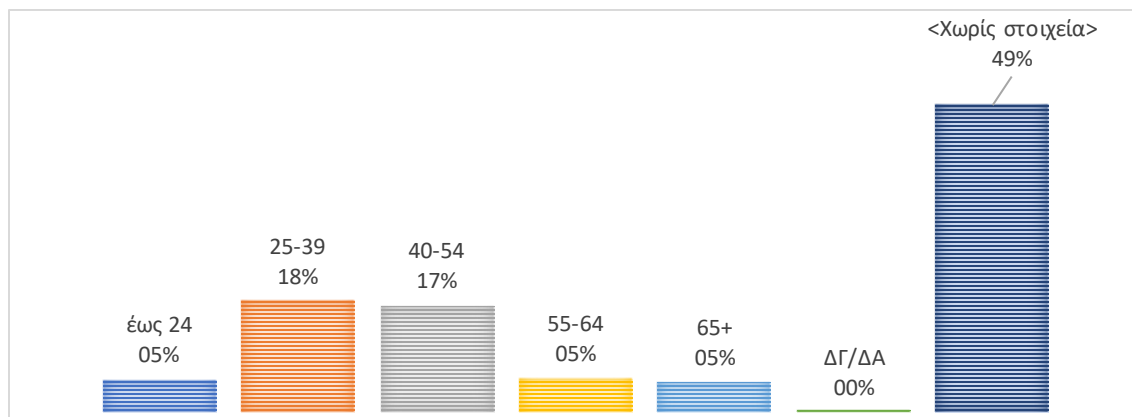
Οι Περιφέρειες ανά την Ελλάδα όπου καταγράφηκαν οι περισσότερες κλήσεις από τις ωφελούμενες γυναίκες και για το 2025 ήταν η **Αττική σε ποσοστό 13,3%** καθώς και η **Κεντρική Μακεδονία σε ποσοστό 3%**, ενώ μικρότερα ήταν τα ποσοστά στις υπόλοιπες Περιφέρειες ανά την Ελλάδα. Επιπλέον, **σημαντικό ποσοστό (76,1%) των ωφελούμενων γυναικών που δεν θέλησαν να αποκαλύψουν την περιοχή από την οποία καλούν.**

Κατά το έτος 2025, ποσοστό **45,5%** των ωφελούμενων γυναικών που επικοινωνήσαν με την 24ωρη Τηλεφωνική Γραμμή Βοήθειας SOS 15900 δήλωσε **ελληνική υπηκοότητα**. Επιπλέον, ποσοστό 11,3% δήλωσε πως είναι γυναίκες πρόσφυγες ή μετανάστριες που διαμένουν στην Ελλάδα.

Σχετικά με την **ηλικιακή ομάδα των ωφελούμενων γυναικών** που κάλεσαν την Γραμμή 15900, το **17,8%** των κλήσεων προήλθε από γυναίκες ηλικίας **25-39 ετών**. Ελαφρώς χαμηλότερο ήταν το ποσοστό των κλήσεων από την **ηλικιακή ομάδα 40-54 ετών (17,1%)**. Σημαντικά μικρότερα καταγράφηκαν τα ποσοστά στις ηλικιακές ομάδες **55-64 ετών (5,4%), έως 24 ετών (5,3%) και 65 ετών και άνω (4,9%)**. Σημειώνεται πως

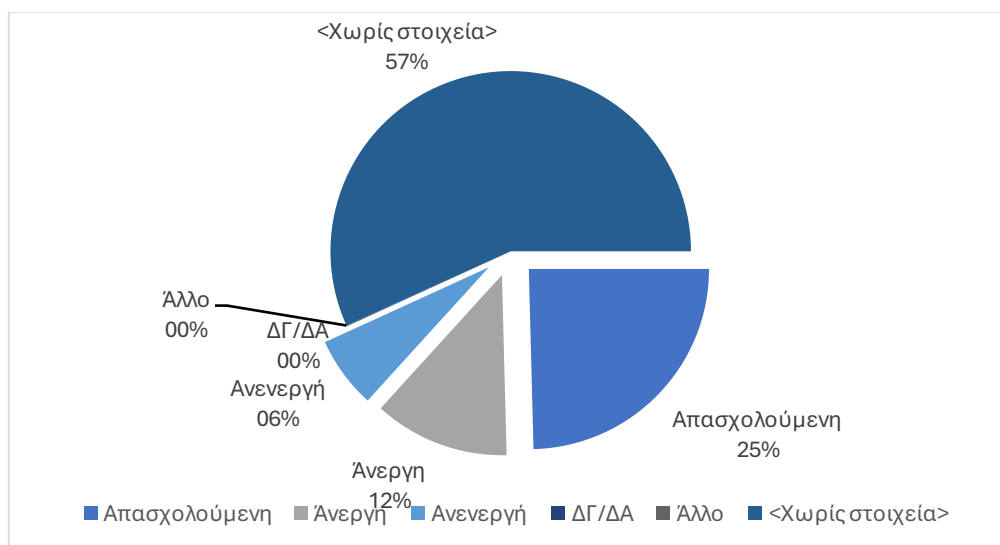
οι μισές σχεδόν ωφελούμενες (49,4%) δεν γνωστοποίησαν στοιχεία σχετικά με την ηλικία τους κατά τη διάρκεια της επικοινωνίας (βλ. Γράφημα 3).

Γράφημα 3: Ηλικιακές ομάδες ωφελούμενων γυναικών (01-01-2025 έως 31-12-2025)

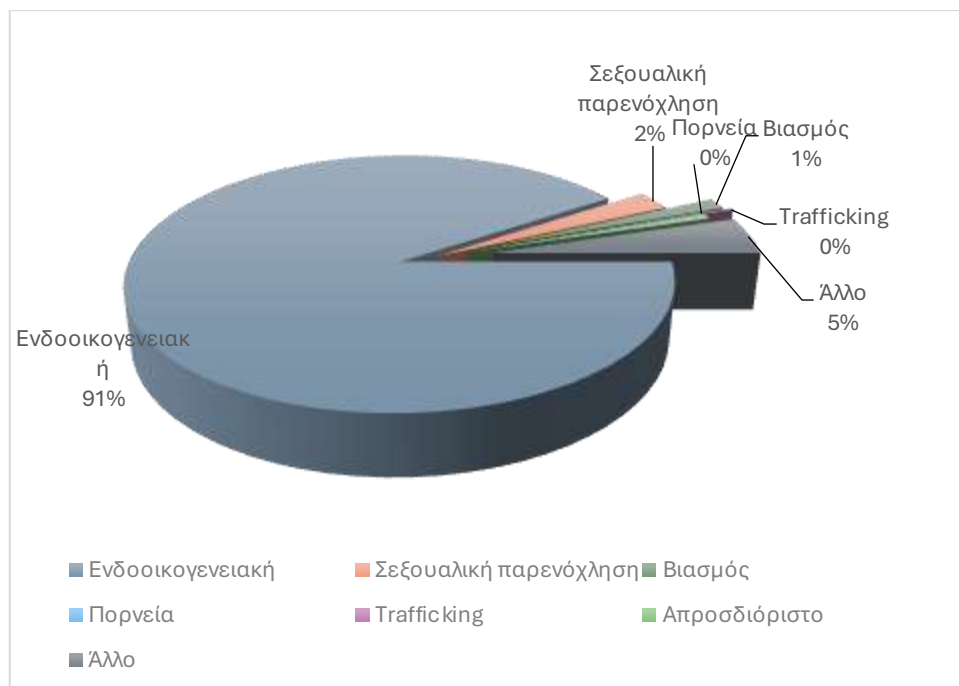
Αναφορικά με την εργασιακή κατάσταση των ωφελούμενων γυναικών, το 24,6% δήλωσε ότι εργάζεται, το 12,2% ανέφερε ότι είναι άνεργες και το 6,4% ότι είναι εκτός αγοράς εργασίας. Σημειώνεται πως η πλειονότητα των ωφελούμενων (56,7%) δεν γνωστοποίησε στοιχεία σχετικά με την εργασιακή της κατάσταση κατά τη διάρκεια της κλήσης (Γράφημα 4).

Γράφημα 4: Εργασιακή κατάσταση ωφελούμενων γυναικών (01-01-2025 έως 31-12-2025)

Η **ενδοοικογενειακή βία** συνεχίζει να καταγράφεται ως το πιο συχνό είδος έμφυλης βίας, αντιπροσωπεύοντας **ποσοστό 90,6%** του συνόλου των κλήσεων προς την 24ωρη Τηλεφωνική Γραμμή SOS 15900 κατά το έτος 2025. Σε μικρότερα ποσοστά, οι κλήσεις αφορούσαν σεξουαλική παρενόχληση (2,5%) και περιστατικά βιασμού (1,4%) (βλ. Γράφημα 5).

Γράφημα 5: Είδος βίας που αναφέρεται (01-01-2025 έως 31-12-2025)

Από το σύνολο των γυναικών που κατήγγειλαν ενδοοικογενειακή βία την περίοδο αναφοράς το 59,1% δήλωσε ότι δεν έχει παιδιά και το 40,9% ότι έχει.

Σχετικά με το **εκπαιδευτικό επίπεδο**, η **συντριπτική πλειονότητα των ωφελούμενων που κάλεσαν την 24ωρη Γραμμή 15900 (93,5%)** δεν έδωσε αυτά τα στοιχεία. Ποσοστό 4,4% δήλωσε ότι έχει πανεπιστημιακή εκπαίδευση, ποσοστό 0,8% ανέφερε ότι έχει ολοκληρώσει τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση και 0,7% πως είχε μεταπτυχιακό ή διδακτορικό.

Από τις **4.275 ωφελούμενες**, το **70,2% ανέφερε ότι έχει υποστεί ψυχολογική βία**, το **50,3% λεκτική βία**, ενώ το 42,1% ανέφερε σωματικής βία. Χαμηλότερα ήταν τα ποσοστά της οικονομικής βίας (7,1%) και της σεξουαλικής βίας (4,2%). Επιπλέον, ένα

μικρό ποσοστό της τάξης του 4,5% δήλωσε ότι συνοικούσε με τον δράστη (βλ. Πίνακα 1).¹⁵

Πίνακας 1: Μορφές έμφυλης βίας στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας (01-01-2025 έως 31-12-2025)

ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΟ ΔΡΑΣΤΗ	ΣΥΝΟΛΟ	ΣΩΜΑΤΙΚΗ	ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΗ	ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗ	ΛΕΚΤΙΚΗ	ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ	ΑΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΤΟ	ΣΥΝΟΙΚΗΣΗ
Σύζυγος	1975	907	1477	29	1132	178	38	118
Πρώην Σύζυγος	526	82	188	5	115	15	9	2
Σύντροφος	915	367	521	21	352	24	10	33
Πρώην Σύντροφος	584	92	272	19	133	19	3	1
Πατέρας	425	62	96	6	61	6	0	4
Μητέρα	406	38	56	0	41	3	0	4
Αδελφός/-ή	410	58	65	3	81	9	0	4
Τέκνο	504	114	150	1	137	38	2	12
Άλλο μέλος οικογένειας	358	13	28	9	19	3	0	1
Τρίτο γνωστό πρόσωπο	523	48	130	76	65	6	3	0
Άγνωστο πρόσωπο	334	9	13	8	4	1	0	0

¹⁵ Σημειώνεται ότι συχνά συνυπάρχουν περισσότερες από μία μορφές έμφυλης βίας(ψυχολογική, σωματική, σεξουαλική, κοκ). Αντίστοιχα, ενδέχεται να συνυπάρχουν περισσότεροι δράστες/δράστιδες.

Απροσδιόριστο	330	9	7	3	9	0	13	0
<Χωρίς στοιχεία>	0	0	0	0	0	0	0	0
Σύνολο	7290	1799	3003	180	2149	302	78	179

Τέλος, αναφορικά με τη σχέση επιζώσας-δράστη την περίοδο αναφοράς, οι ωφελούμενες που κάλεσαν στη Γραμμή 15900, ανέφεραν κυρίως ως δράστη τον **σύζυγο (νυν και πρώην) σε ποσοστό 34,3%** και ακολούθως τον σύντροφο (νυν και πρώην) σε ποσοστό 20,6%. Με μικρότερα ποσοστά αναφέρθηκε ως δράστης κάποιο τρίτο γνωστό πρόσωπο (7,2%), το τέκνο (6,9%), ο πατέρας (5,8%) και με ίδιο ποσοστό (5,6%) ο αδερφός και η μητέρα (βλ. Γράφημα 6).

Γράφημα 6: Σχέση επιζώσας-δράστη όπως αυτή καταγράφηκε στις κλήσεις των ωφελούμενων γυναικών (01-01-2025 έως 31-12-2025)

